

VERSLAG

Commissie Algemeen Bestuur

BV19.0146

Datum vergadering : 18 september 2019

Aanwezig

Commissieleden:

Leefbaar 3B : Johan Philippens, Marjolein Gielis, Don van Doorn
VVD : Ed van Santen, Edwin Vervaet
CDA : Matthijs Ruitenbergh, Frans Ammerlaan
WIJ Lansingerland : Petrine van Olst, Dianne van Heusen
CU : Jurjen Dieleman
D66 : Ineke den Heijer, Brecht Weerheijm
GroenLinks : Marko Ruijtenbergh, Anja de Geus
PvdA : Petra Verhoef, Hamid Azzouzi

Voorzitter : Nelleke Bouman

Commissiegriffier : Karin Koemans

Burgemeester : Pieter van de Stadt

Wethouders : Simon Fortuyn, Kathy Arends

Afwezig

Voorzitter : Jan Pieter Blonk
VVD : Nathalie van Bakel
CU : Matthijs Lems

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter opent de vergadering om 20.00 uur en heet de leden van de commissie Algemeen Bestuur en al degenen op de publieke tribune hartelijk welkom. Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Van Bakel, de heer Lems en de heer Blonk. Mevrouw Bouman vervangt de heer Blonk als voorzitter vanavond. Zij heeft mevrouw Van Heusen welkom in de commissie, die vanavond voor het eerst aantreedt. Succes.

2. Insprekers

Er heeft zich één inspreker gemeld:

1. De heer Heel, inzake het standplaatsentraject.

Inspreker 1:

De heer Heel is blij dat hij de gelegenheid krijgt om even terug te kijken over het standplaatsentraject, de terugblik n.a.v. het besluit, wat genomen is door het college op 2 augustus, over de standplaatsen in het centrum van Berkel. Het is begonnen met de herinrichting van het plein, waardoor er 3 standplaatshouders moesten vertrekken naar een tijdelijke locatie in het centrum. 3 standplaatshouders, die er 15 tot 35 jaar hebben gestaan en hierdoor toch wel enige verworven rechten hebben opgebouwd. Voor de aanvang van de uitvoeringswerkzaamheden van het plein medio mei 2018 hebben de standplaatshouders een tijdelijke locatie toegewezen gekregen in Berkel centrum. 28 februari 2019 hebben de standplaatshouders een brief ontvangen van het college, waarin door het college voor de betrokken standplaatshouders een nieuwe locatie was vast gesteld in de Herenstraat aan de kant van het plein voor het carillon. Hiermee werd de tijdelijke locatie opgeheven. Toewijzing van deze nieuwe locaties heeft zonder overleg met betrokkenen en winkeliersvereniging plaats gevonden. Dit besluit kwam dan ook als een grote verrassing. Temeer omdat dit geheel tegen de afspraken en uitgangspunten in is gegaan, welke besproken zijn tijdens de besprekingen van de herinrichting van het plein. Dit waren o.a. spreiding van standplaatsen, open karakter van het plein, geen uitbreiding van standplaatsen en maak het autoluw en autovrij. Alleen dit laatste is gerealiseerd. Het plein, wat er fantastisch en gezellig uit ziet, zeker zonder standplaatshouders, voldoet aan de wens om er een ontmoetingsplein van te maken. Het project is overigens nog niet afgerond, er moet nog wel het e.e.a. gebeuren. Het toewijzen op 28 februari van standplaatsen aan de Herenstraat aan het randje van het plein heeft twee

standplaatshouders ertoe bewogen om hiertegen in bezwaar te gaan, omdat zij zich niet kunnen vinden in de aan hen toegewezen locaties. Uitspraak hierover wordt medio oktober verwacht. 13 maart 2019 heeft de heer Steentjes ingesproken tijdens de commissie algemeen bestuur en hun onvrede uitgesproken over het feit, dat zij geen gelijkwaardige locatie hebben toegewezen gekregen. Ze hebben de gemeenteraad gevraagd hen te ondersteunen om de locatie bij de vis te realiseren. Doordat er onvrede is ontstaan over de uitvoering van het standplaatsenbeleid bij een aantal politieke partijen is er 28 maart een motie ingediend, waarin het college verzocht werd om op korte termijn een gesprek te arrangeren tussen winkeliersvereniging, standplaatshouders en gemeente Lansingerland om een oplossing te genereren voor het ontstane probleem. Onderdeel moest zijn: behoud van het karakter van het plein, houd rekening met de voorkeuren van de winkeliers en betrokkenen en zoek naar een oplossing waar een ieder zich in kan vinden. Er moest voor het zomerreces 19 juli een besluit genomen zijn. Dit is na overleg 1 augustus geworden. Er heeft een viertal gesprekken plaats gevonden, begeleid door ambtenaren en het laatste gesprek is geleid door de directeur, met als doel om gezamenlijk tot een oplossing te komen. Dit is helaas niet gelukt. Het heeft hem wel verbaasd dat er ook een standplaatshouder uitgenodigd was, die geen partij was. De locatie van deze standplaatshouder is nooit een punt van discussie geweest. Hij heeft immers nooit te horen gekregen dat hij van zijn locatie moest vertrekken. Conclusie van deze gesprekken: de gemeente heeft 3 nieuwe extra standplaatsen vast gesteld in het centrum van Berkel. Twee locaties rondom de kerk en één locatie bij de vis. Het college moest een besluit nemen en een keuze maken tussen twee mogelijkheden. Steentjes bij de vis met het risico dat er bezwaren tegen gemaakt kunnen worden. Of een juridische oplossing, een openbare inschrijving en loting. De winkeliersvereniging is van het begin af aan, tegen een loting geweest. Het college heeft gekozen voor een juridische oplossing, met als resultaat drie nieuwe standplaatshouders van buiten de gemeente Lansingerland op de locatie bij de vis. Directe, nieuwe concurrenten voor de ondernemers in het Westenwater, die het de komende drie jaar al moeilijk genoeg gaan krijgen door de bouw van een nieuw centrum. Onacceptabel voor de winkeliersvereniging en ondernemers. In reactie hierop heeft het bestuur met directe ingang van 26 augustus alle overleggen en klankbordgroepen met de gemeente opgeschort en een stevige brief gestuurd naar de politieke partijen, waarin standpunt en zienswijze duidelijk kenbaar is gemaakt. Op 5 september is het bestuur uitgenodigd door burgemeester en wethouder voor een gesprek. Het was prettig en constructief. Zij gaven aan zich te kunnen vinden in de aangegeven ervaringen over de verschillende dossiers en werkwijze. Er zijn hier goede afspraken over gemaakt om dit in de toekomst te voorkomen, waarbij men voor het dossier standplaatsen een gezamenlijk gewenst oplossing voor staat, die op zeer korte termijn gerealiseerd moest worden. Beiden hebben aangegeven zich maximaal in te spannen om dit voor elkaar te krijgen, maar uiteraard zonder garanties. De wethouder gaf aan, dat ze op korte termijn met de standplaatshouders in gesprek zullen gaan, om te trachten tot een voorgestelde oplossing te komen. Ze hebben het vertrouwen in de wethouder uitgesproken en aangegeven de samenwerking met de gemeente per omgaande te herstellen. Afgelopen week hebben er dan ook diverse overleggen weer plaats gevonden. Afgelopen maandag heeft het bestuur wederom een gesprek gehad met de burgemeester en wethouder. Het was een open en prettig gesprek. De wethouder vertelde dat zij de afgelopen dagen met betrokken standplaatshouders had gesproken, maar dat de 3 nieuw ingelote standplaatshouders niet te bewegen om zich niet te vestigen in Berkel centrum en ook niet op een nieuw gecreëerde locatie op de Kerksingel rondom de kerk. Voor Steentjes wordt op korte termijn onderzocht of zij zich tijdelijk, ondanks de bouwput op het versplein kunnen vestigen. Hierdoor wordt het open karakter van het plein behouden. Het college houdt het besluit van 2 augustus overeind. Dat betekent: drie nieuwe standplaatshouders bij de vis. Hij begrijpt de overweging van burgemeester en wethouder, dat de wet en regelgeving hierin een belemmering is. Wat hij niet begrijpt is dat het niet tot een schikking is kunnen komen met de drie nieuwe standplaatshouders, temeer omdat er een toezegging heeft plaats gevonden door de loting, maar nog geen vergunning is verstrekt. Ze hebben er nog geen minuut gestaan. Dit is ook niet meer uit te leggen aan de leden, want het ondernemersklimaat wordt hierdoor ernstig beschadigd. Het bestuur van de winkeliersvereniging kan dit niet accepteren en gaat op heel korte termijn in overleg met de leden om zich te beraden op de stappen die genomen kunnen en zullen worden tegen dit besluit. Het bestuur heeft aangegeven om met de drie nieuwe standplaatshouders in gesprek te willen gaan, waarbij duidelijk aangegeven wordt dat het hen niet kwalijk genomen wordt, dat zij zich hebben ingeschreven, maar ze willen hen vertellen hoe de ondernemers en de omgeving hier in staan als zij zich vestigen bij de vis. De winkeliersvereniging wil samen met de gemeente zich blijven inspannen voor een sterk en aantrekkelijk Berkel centrum, maar het bestuur is afhankelijk van hoe de leden reageren en welke stappen voorgesteld gaan worden. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter bedankt inspreker voor de inspraak.

3. Vaststelling verslagen vorige vergaderingen d.d. 26 juni 2019 (kaderbrief) en 3 juli 2019

Er zijn geen opmerkingen ontvangen. Het verslag wordt ongewijzigd vast gesteld. Dank aan de verslaglegger.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

Mevrouw Den Heijer vraagt of het punt over de marktkramen niet naar voren gehaald moeten worden, het staat nu geagendeerd na de burgerparticipatie. De voorzitter legt uit, dat dit in overweging is genomen bij de agendacommissie. Gelet op het feit dat het rapport van de rekenkamer vorige week ter bespreking c.q. toelichting was en dat de commissie nog in de gelegenheid is om het straks in de raad te bespreken, heeft zij het vermoeden, dat dit punt niet lang zal hoeven te duren. Er kan dan ruimschoots tijd besteed worden aan het item standplaatsen. Dat is de reden waarom de agenda er zo uit ziet. Zij stelt voor om de agenda te laten zijn voor wat het is. De heer Van Santen kan het zich voorstellen dat omkeren toch interessanter is. De voorzitter stelt voor om te gaan stemmen. Wie is er voor het voorstel van mevrouw Den Heijer? Bij deze. Dan zal het omgedraaid gaan worden.

Inventarisatie rondvraag:

Mevrouw Van Olst: een DJ-feest op Koningsdag.

5. Bespreekpunten:

5.a Rekenkamer rapport burgerparticipatie

Dit agendapunt wordt behandeld na behandeling van agendapunt 5b. De voorzitter merkt op, dat hier op 11 september een beeldvorming over is geweest, waarbij de rekenkamer de nodige toelichting heeft gegeven. Het is een zeer lijvig rapport van 126 pagina's. Bij de stukken was nog een ander rapport bijgeleverd: right to challenge. Er is ook een notitie van de griffie. De commissie krijgt gelegenheid om een aantal items naar voren te brengen. Er is een aantal aanbevelingen gedaan, maar wellicht zijn er andere items die de commissie graag meegenomen wil hebben, zodat de griffie het e.e.a. kan verwoorden voor de commissie van AB en dat er dan een raadsvoorstel komt voor de raad van 31 oktober ter besluitvorming.

Mevrouw Van Heusen spreekt namens WIJ. Vanavond wordt het rapport van de rekenkamer besproken over burgerparticipatie met de titel: met de beste bedoelingen. Namens WIJ wil zij de rekenkamer bedanken voor het gedegen rapport met bevindingen en aanbevelingen ten aanzien van burgerparticipatie. Ze ziet dat ze er niet meer zijn. De voorzitter geeft aan, dat zij weg zijn gegaan tijdens de bespreking van agendapunt 5b. Mevrouw Van Heusen denkt dat zij het dan wel kunnen zien via de uitzending. Ook de griffie wordt bedankt door WIJ voor de oplegnotitie met advies over het vervolgtraject. Het rapport bestaat uit maar liefst 100 bladzijden plus de bijlagen, 128 in totaal, met een beschrijving van het burgerparticipatietraject in Lansingerland, waaruit conclusies en aanbevelingen zijn geformuleerd. Er hebben veel activiteiten plaats gevonden en er is veel energie, geld en tijd besteed. Helaas wordt de effectiviteit van de burgerparticipatietrajecten als beperkt omschreven en daarom is ook de titel van het rapport goed gekozen. Met de beste bedoelingen. Bladzijde 100 van het rapport bevat een laatste zin, die niet af is. Misschien dat dit door de samenstellers van het rapport expres is gedaan om mensen scherp te houden, maar WIJ ziet het als een open eind. Dat geldt ook voor burgerparticipatie. Het is nooit af. Men moet leren van het verleden om de toekomst van burgerparticipatie in Lansingerland vorm te geven. Vanwege de dynamiek in deze maatschappij zal men voortdurend de strategie bij moeten stellen. De eerste aanbeveling, die door de rekenkamer is geformuleerd luidt, dat er een nieuw beleidskader moet worden opgesteld met een visie over de waarde van burgerparticipatie. Volgens WIJ is het doel van burgerparticipatie heel duidelijk. Men moet burgers betrekken, omdat het plan en het beleid er beter door wordt. Burgers beschikken over belangrijke kennis, zeker waar het hun eigen woon- en leefomgeving betreft. Samen, is hier het toverwoord. Als men samen met burgers nieuw beleid maakt en uitvoert, dan leidt dit tot eigenaarschap. Zo wordt draagvlak gecreëerd voor wijzigen in bestaand of voor nieuw beleid. Als vanzelf wordt zo ook de kloof tussen burger en gemeente verkleind. Voorwaard voor die burgerparticipatietrajecten is uiteraard wel dat de kwaliteit van de samenwerking goed moet zijn. Heldere spelregels, kaders, goed verwachtingsmanagement, duidelijkheid voor alle spelers vooraf, tijdens en na afloop van zo'n traject. Deelnemers hebben recht op open en eerlijke communicatie. WIJ staat achter de aanbevelingen van de rekenkamer en volgt de griffie in hun aanvullingen hierop, zeker die voor wat betreft het extra budget. Nog twee opmerkingen en een vraag. Accepteer ook dat burgers niet altijd of niet in zijn geheel willen participeren. Het vraagt veel van een burger, zeker op die trajecten die richting right to challenge gaan, zoals bij de Vogelbuurt. De burgers, initiatiefnemers en ook de gemeente hebben dit traject als positief ervaren, maar toch heeft het weinig initiatieven opgeleverd, die doorgang vinden. Initiatieven die betrekking hebben op moeilijke thema's zoals klimaatadaptatie vergen teveel tijd, kennis en interesse van de burgers. Een coproductie was hier wellicht beter geweest, maar dat is ook zo in het rapport aangegeven. Uit landelijk onderzoek blijkt dat de deelname van de jeugd bij participatietrajecten laag is. Bij voorkeur is een groep deelnemers bij deze trajecten representatief voor de bevolkingsopbouw. Als het dan betrokken wordt op Lansingerland Peilt, het digitale burgerpanel, dan is te zien dat het de ambitie van de gemeente is om het aantal deelnemers te laten groeien van 1.400 naar 1.800, dat is dan

3% van de bevolking. Het zou mooi zijn om de jeugd te verleiden om mee te doen. Daarom verdient het aanbeveling om daar een instrument te kiezen wat aansluit bij hun belevingswereld. Dan nog een vraag over iets wat niet in het rapport aan de orde is gekomen. WIJ ziet het spreekuur met de wethouder ook als een vorm van burgerparticipatie. WIJ zou graag van het college willen vernemen hoe vaak daar gebruik van wordt gemaakt en welke onderwerpen er zoal aan de orde komen. Dat hoort WIJ nog graag. Tot zover haar bijdrage. Dank u wel.

De heer Ruitenberg feliciteert mevrouw Van Heusen met haar maidenspeech hier. Een belangwekkend onderwerp: burgerparticipatie. Het CDA bedankt de rekenkamer, ook al zijn ze niet meer hier fysiek aanwezig, dus via de webcast, voor het door hun aangeboden onderzoek over de kwaliteit en toepassing van burgerparticipatie door de gemeente Lansingerland. Het is waardevol dat de gemeenteraad over een dergelijk kwaliteitsinstituut kan beschikken. Het CDA dankt ook de griffie voor de waardevolle adviezen en het procesvoorstel voor het vervolg. Het CDA kan het goed volgen en kan zich ook vinden in een verdere procedure, waarin deze adviezen worden omgezet naar een raadsvoorstel. Het toevoegen van de onderwerpen, zoals right to challenge en right to bid vindt het CDA een prima suggestie, maar dat zal niemand verbazen, omdat het CDA het ooit heeft geïntroduceerd. Echter wel een belangrijk aandachtspunt. N.a.v. de adviezen gaat het een nieuwe tijd van beleidsvorming in. Dat zal een tijdrovend traject zijn. Dat weet iedereen. Het CDA vindt het heel belangrijk, dat tijdens de verbouwing de winkel open blijft. Het mag niet gebeuren, dat terwijl de gemeente in zo'n tijdrovend proces zit de aandacht en inzet voor burgerparticipatie ondertussen versloft. Het CDA zou graag zien, dat op onderwerpen die zich daarvoor lenen het burgerpanel gewoon ook nu breed wordt ingezet. Dat kan ook op korte termijn, dat hoeft niet te wachten op nieuw beleid. Ook andere zaken die in het rapport staan en snel verbeterd kunnen worden, moeten gewoon direct beet gepakt worden. Denk aan nascholing van medewerkers, waarvan in het rapport staat dat dat versloft is. De aanbevelingen van de rekenkamer in het algemeen. In de meeste aanbevelingen kan het CDA zich prima vinden. Wat de griffie ook schrijft: sommige dingen zijn meer een bevoegdheid van het college dan van de raad. Dat is helder, als het gaat om het aanstellen van functionarissen. Dat deelt het CDA. Er worden goede stappen gezet, maar men is er nog niet. Zoals mevrouw Van Heusen al zei: het is nooit af. Er is aandacht en onderhoud nodig en de adviezen van de rekenkamer kunnen helpen naar een volgende stap. Er is echter wel een maar bij de adviezen van de rekenkamer en dat is de opmerking over budget voor burgerinitiatieven, dat dat ruimer moet worden. Het CDA vindt het juist zo waardevol, dat een initiatief van de inwoners blijft. Als de gemeente daar een te grote financiële bijdrage in doet, dat bedoelt hij meer in percentage, dan kan dat ook tot een afhankelijkheidsrelatie leiden, die juist het burgerinitiatief verarmt. Het feit dat een initiatiefnemer fondsen moet werven buiten alleen de subsidie van de gemeente geeft ook draagvlak in de samenleving. Daarmee wordt het iets van iedereen. De resultaten die men hiervan kon zien, zoals de prachtige poort in de Groenzoom, zijn echt hele mooie voorbeelden. Dat is een aanbeveling waar het CDA zich niet zo in kan vinden. Burgerinitiatieven moeten niet leiden tot: ik heb een goed idee, ik kom bij de gemeente, gemeente betaalt u maar even. Dat is niet wat het CDA verstaat onder een burgerinitiatief. Met die aanbeveling van de rekenkamer heeft het CDA wat moeite. Hier wil hij het bij laten.

De heer Vervaet merkt op, dat op 11 september de beeldvormende avond is geweest, waarbij de rekenkamer de presentatie heeft gegeven over het onderzoek naar burgerparticipatie in Lansingerland. Dat onderzoeksrapport licht zowel de sterke als de zwakke punten helder toe. De complimenten gaan dan ook uit naar de rekenkamer. Al sinds 2010 staat burgerparticipatie hoog op de agenda tot groot genoegen van de VVD. Ondanks dat het hoog op de agenda staat en er vele goede voorbeelden te noemen zijn, zijn er op basis van het onderzoek ook nog verbeterpunten. Deze richten zich o.a. op het burgerpanel. De grootste aandachtspunten uit het rapport zijn te hoge ambitie, die met de huidige instrumentaria en middelen niet waar gemaakt kunnen worden. De uitvoering hapert en komt daarmee niet aan de bedoeling tegemoet met bovenal teleurgestelde betrokken bewoners door het overall ontbreken van communicatie. De VVD kan zich vinden in de algemene conclusies van de rekenkamer en vraagt met name verbetering op effectiever sturen op resultaat, realistische doelstellingen, supervisie van de ambtenaren en betere communicatie en terugkoppeling naar de burgers. De VVD kan zich vinden in de aanbevelingen voor het slagen van een betekenisvolle burgerparticipatie. Dat betekent dat de inzet van een projectleider ervoor moet zorgen dat burgerparticipatie een plek binnen en buiten de organisatie krijgt, die het ook verdient zodat burgers betrokken blijven. Burgerparticipatie brengt namelijk enerzijds de burger dichter bij de overheid en anderzijds is het een doeltreffend middel om de relatie met de burgers te versterken en om het vertrouwen in de overheid te laten stijgen. Echter, om de burgerparticipatie te laten slagen vindt de VVD het van belang om ook de bewoners te betrekken over de inventarisatie van de mogelijke onderwerpen, zodat er aansluiting is bij de behoefte van inwoners. Kan aangegeven worden of dit voorstel wordt mee genomen in de hernieuwde aanpak? Dat is het.

De heer Weerheim kan het kort houden. Niet omdat er niets te bespreken is, maar omdat er al zoveel goede stukken liggen vanuit de rekenkamer. Fijn, dat men altijd kan rekenen op de rekenkamer, alhoewel misschien niet om 22.00 uur 's avonds. Vorige week is er een mooie presentatie geweest. Er ligt een goede voorbereiding vanuit het stuk van de griffie, waarvoor ook dank. Hij wil alle conclusies even over slaan, omdat D66 veel herkenning voelt op de onderdelen die genoemd zijn door de rekenkamer. Denk aan de grote ambities, maar de realisatie die af en toe teleur stelt, zoals het weinig gebruik van het burgerpanel. Iets wat net al werd genoemd door WIJ en wat D66 ook bij de voorjaarsnota aankaartte. De communicatie m.b.t. wat er met de inbreng gebeurd is soms mager in de uitvoering. Mensen weten ook niet altijd waar ze terecht moeten of kunnen met hun activiteiten. Wat jammer is, is dat de rol van de gemeenteraad niet heel erg belicht wordt. D66 stelt voor om daar met het traject 'de kracht van de raad' verder invulling aan te geven. Het advies wat D66 deelt is dat de rekenkamer adviseert een duidelijke visie te ontwikkelen op wat de gemeente met burgerparticipatie wil bereiken. De rekenkamer vindt dat de gemeente in die visie een keuze moet maken. Of ze inwoners vooral wil laten participeren om plannen en uitvoering te verbeteren of om vooral de kloof tussen politiek en burgers te verkleinen. Wat D66 betreft, kan burgerparticipatie ook meerdere doelen hebben, maar snapt wel waar dit advies vandaan komt. Aanbeveling 1 en 5 in het rapport zijn gericht op een nieuw te stellen beleidskader, met realistische doelen en nauwkeurige afweging van inzet van trajecten, goede evaluatie en leren. Het college heeft aangekondigd met een nieuwe nota burgerparticipatie te komen. D66 deelt het advies van de griffie. Smart met goede controlemogelijkheden. Kan de wethouder aangeven wanneer deze nota ongeveer komt? Aanbeveling 2 en 3 richten zich op heldere communicatie. Ook hier adviseert D66 deze aanbeveling over te nemen, aangevuld met de kaderstelling in de op te stellen nota, een expliciete paragraaf met concrete smart geformuleerde communicatie doelstellingen en activiteiten op te nemen. Eveneens zo geformuleerd, dat ze door de raad te controleren zijn op uitvoering en resultaat. D66 kan zich vinden in het advies van de rekenkamer om iemand aan te wijzen in de organisatie die alle afspraken m.b.t. participatie verder aanjaagt, en als adviseur dient en tevens als politieagent als het niet goed gaat. D66 legt deze vraag ook bij het college neer. Hoe denken zij concreet handen en voeten te geven aan het vervoltraject burgerparticipatie? Een visie is belangrijk, maar de uitvoering ervan nog meer. Meestal gaat dat niet vanzelf in de organisatie. Tot slot is er nog de aanbeveling over het budget verhogen voor het Lansingerlands initiatief, wat D66 betreft niet hoeft. D66 sluit daarbij aan bij de opmerking van het CDA, dat een euro per inwoner een mooi symbolisch bedrag is. Het jaagt inwoners aan om het echt samen te gaan doen met de gemeente. Daar wil hij het voor nu bij laten.

De heer Dieleman denkt dat burgerparticipatie is, dat men vooral mee beweegt op het ritme van de samenleving i.p.v. het ritme van de eigen beleidsprocessen en procedures. Vandaar ook een prima voorstel van mevrouw Den Heijer. Als er zoveel inwoners op de tribune zitten, dan maar het punt naar voren halen. Dan constateert hij dat hij het echt jammer vindt, dat de rekenkamer dat schijnbaar niet af wil wachten, maar dat geheel ter zijde. Een uitstekend rapport van de rekenkamer. Daar is de CU blij mee. Niet omdat er heel veel nieuws in staat, daar moet men ook eerlijk over zijn, de CU herkent een heleboel punten die er in staan, maar wel omdat het allemaal bij elkaar is gebracht. De afgelopen tijd is best wel vaak over burgerparticipatie gesproken. Mevrouw Den Heijer heeft het hier nog een keertje ingebracht in deze commissie, of de heer Weerheim. D66 heeft het een keer ingebracht. De CU heeft het een keer ingebracht, toen de right to challenge voorbij kwam met maatregelen, die de regering daaromheen wil gaan nemen. Het kwam hier heel vaak terug en toen zei men: laten we het parkeren tot het onderzoek van de rekenkamer er is. Dat is er nu. Het was een redelijk groot en compleet onderzoek, hoewel hij wel zou willen aansluiten bij de opmerking van de heer Weerheim, dat de rol van de gemeenteraad nog wat onderbelicht blijft in dit onderzoek, maar het is in ieder geval wel een goed handvat om verder te gaan praten over hoe men burgerparticipatie wil inrichten in deze gemeente. Daarbij gaat het er vooral om dat de gemeente open staat voor inwoners die mee willen doen. Burgerparticipatie is niet iets wat men af moet dwingen. Dat gaf WIJ net ook aan. Soms moet men ook accepteren dat inwoners zeggen: gemeente, gemeenteraad, college, we hebben jullie daarvoor aangesteld, regel dit. Die situaties zijn er ook. Daarvoor is men gekozen. Hij noemt het voorbeeld van zijn ouders. Dat zijn best maatschappelijk betrokken mensen, maar ze hebben echt geen enkele behoefte om in de buurt van alles te gaan doen. Ze zeggen: Jurjen, daarom hebben wij op jou gestemd, ga het regelen daar in die gemeenteraad. Nou, pap en mam, daar ga ik nog eens goed over nadenken. Ik kom er bij jullie op terug. Dat is een toezegging, zegt hij dan tegen zijn ouders. Dus dat gaat hartstikke gezellig in huize Dieleman. Alle gekheid op een stokje. Het is belangrijk om open te staan voor inwoners die aankloppen bij de gemeente, om echt aan de slag te gaan met inwoners die met goede en serieuze ideeën komen. Maar niet burgerparticipatie uitrollen als een mal over heel de gemeente, die overall hetzelfde zou moeten werken. Want zo werkt burgerparticipatie nou eenmaal niet. Hij gaat zo even alle aanbevelingen van de rekenkamer langs lopen om daarbij de reactie van de CU kort weer te geven. In ieder geval dank aan de griffie voor de verdere adviezen daarbij. Die zagen er uitstekend uit, dus die kunnen ook goed uitgewerkt worden in het raadsvoorstel, dat binnenkort naar de raad toekomt met de verdere opmerkingen die hij straks nog gaat maken. De eerste aanbeveling gaat over het opstellen van

een nieuw beleidskader. Sorry, voordat hij verder gaat. Waar de CU wat van baalt is eigenlijk een opmerking richting de rekenkamer: de aanbevelingen zijn weer gericht aan het college van B&W, terwijl de rekenkamer van de gemeenteraad is. Dus een oproep aan de rekenkamer: stel die aanbevelingen op, gericht aan de raad. Schrijf dan op: raad, onze aanbeveling is dat u het college verzoekt om. Even heel procedureel, maar daarmee laat men wel zien: we zijn van jullie, we zijn er niet om het college te adviseren, we zijn er om u te adviseren. Dan de aanbevelingen één voor één. Een nieuw beleidskader opstellen, dat kan de CU zich heel goed voorstellen. Het oude beleidskader komt uit 2012. Er is van alles gebeurd, er zijn goede stappen gezet en er zijn dingen wat minder goed gegaan. Dat schrijft de rekenkamer allemaal keurig op. Laat men dat in een nieuw beleidskader weer netjes laten landen. Dat moet ook echt een integraal beleid opleveren, ook zaken als right to challenge en punten die vaker hier in deze raad zijn besproken, moeten worden opgenomen. De right to challenge hangt altijd nog een beetje boven de markt. Het CDA heeft dat terecht ooit hier aangewakkerd in dit huis, maar het is nooit echt helemaal geland binnen de gemeente, is de indruk van de CU. Die waarden in het beleidskader opnemen, ja, uitstekend. Geen verdere opmerkingen of kanttekeningen bij. Het beleggen van de coördinatie bij één functionaris dat vindt de CU niet iets waar de raad zich tegenaan zou moeten bemoeien. Hij heeft het ook gevraagd aan de rekenkamer bij de presentatie vorige week. Ooit was er zo'n functionaris, die is inmiddels wethouder in de gemeente Rotterdam, maar hij is ook nog een tijdje accounthouder burgerparticipatie hier geweest. Dat ging niet perse beter, gaf de rekenkamer aan. Ze hadden er ook geen onderzoek naar gedaan. College, kijk nou hoe dat het beste in de organisatie geregeld kan worden. Of het nou met één functionaris is of met functionarissen verspreid over de domeinen, dat maakt de CU eigenlijk niet zo erg veel uit. Als de waarde maar op een goede manier in de organisatie geborgd wordt. Het informeren over het doel van de peilingen. Ja, dat is eigenlijk vanzelfsprekend, dat is uitstekend. Vaker peilingen houden voldoet ook aan de doelstellingen die jaarlijks in de begroting vast gelegd worden. Dat lijkt een terechte oproep van de rekenkamer. Veelvuldig toepassingen van interactieve beleidsvorming mee nemen in het beleid. Dat is ook wat de griffie daarbij adviseert. Tot slot. Versterk het burgerinitiatief in Lansingerland. Dan komen er allemaal aanbevelingen, waaronder het budget. Waar goed op gelet moet worden, zijn de verschillende vormen van burgerparticipatie. Aan de ene kant is er burgerparticipatie in de vorm van het Lansingerlands Initiatief. Dat is een bepaalde vorm, waar voor gekozen is. Dat is met een werkgroep uitgewerkt in de vorige raadsperiode. Dat werkt heel leuk, maar is maar een klein onderdeel van burgerparticipatie, waarmee inmiddels zo'n € 62.000 per jaar verdeeld wordt. Er zijn nog veel meer vormen van burgerparticipatie, waaronder die right to challenge. Als de begroting zo ingericht wordt, dat mensen uitgedaagd kunnen worden, dan hoeven er geen budgetten omhoog, want dan kunnen inwoners met goede ideeën gewoon taken overnemen van de gemeente. Daar zoekt de CU veel meer naar. Dat ziet de CU dan ook graag terug komen in het beleidsplan. Tot slot. In het begin van zijn bijdrage gaf hij het ook al aan. Wat de CU betreft, is het van belang om realistisch ambitieus te zijn op het gebied van burgerparticipatie. Aan de ene kant is het echt van belang dat men open staat voor inwoners en tegelijk inwoners niet dwingen om te participeren als ze gewoon aan de gemeente vragen om bepaalde zaken te regelen. Goed communiceren dat de gemeente open staat voor ideeën, maar dat gaat ongetwijfeld terug komen in het nieuwe beleidskader en daar heeft de CU hoge verwachtingen van. Dank u wel.

Mevrouw De Geus merkt op, dat de centrale vraag in het rapport van de rekenkamer is: op welke wijze zet de gemeente Lansingerland burgerparticipatie in en in hoeverre werkt dit door in beleid en uitvoering. Het advies aan de raad is te komen tot concretere kaderstelling en gerichtere controle door de raad op de nog door het college uit te brengen nieuwe nota burgerparticipatie. Bij de toelichting tijdens de beeldvormingsavond is gezegd, dat het niet dramatisch mis is met burgerparticipatie in Lansingerland, maar dat er wel ruimte is voor verbetering. De vraag die de gemeente zich kan stellen is: wat willen we eigenlijk met de burgerparticipatie? De kloof dichtt tussen de burgers en de politiek? Een beter beleid vormen? Of nog iets anders? Keuzes moeten beter uitgewerkt worden. Inwoners van Lansingerland zijn niet uitgesproken positief. Dit is lager dan het gemiddelde. Burgers zijn ontevreden over wat er met de input, uit bijvoorbeeld Lansingerland Peilt, gebeurt. De gemeente zou vaker en beter moeten terugkoppelen naar de burgers, zodat zij beter op de hoogte gehouden worden. Het lijkt dan ook een goed idee een functionaris burgerparticipatie aan te stellen. De meerwaarde hiervan is: meer focus op het beleid naar uitvoering en een betere focus op het begeleiden en evalueren van dat traject. In het verleden is er een manager burgerparticipatie geweest en het is niet duidelijk of het na zijn vertrek minder gegaan is en dat dit invloed heeft op de uitkomst van de rekenkamer. Duidelijk is wel, dat zo'n functionaris een grotere tevredenheid bij de burgers oplevert. Communicatie lijkt ook een niet te onderschatten probleem te zijn. Wordt er voldoende werk gestoken in en is er voldoende aandacht voor het onderwerp burgerparticipatie? Is het de bewoner duidelijk? Worden ondernemers op de juiste manier betrokken? Hoe wordt inzichtelijk gemaakt wat burgers kunnen ondernemen? De heer Ruitenbergh zei het al: sinds 2016 is de jaarlijkse opfriscursus voor ambtenaren die burgerparticipatie ondersteunen niet meer actief. Sinds maart is er ook geen nieuwe cursus meer gegeven. Ook blijkt dat het commitment aan voornemens de afgelopen jaren geleidelijk is weggezaakt. In het rapport valt dan ook te lezen, dat het

college t.a.v. burgerparticipatie te ambitieus is gebleken. Een aanbeveling is dan om realistische doelen te stellen, die haalbaar zijn en ook controleerbaar zijn voor de raad. Wat is de relatie als bespreekpunt in het AB? Het onderwerp right to challenge is in het AB van januari door de CU op de agenda gezet. Wat blijkt? Lansingerland is een right to challenge gemeente, vanwege de dierenweide in de Leeuwenkuil. Daar blijft het voorsnog bij. Of ze moet iets gemist hebben, maar ze kan het verder ook niet vinden op de website van de gemeente. Volgens het rapport van de rekenkamer gaat burgerparticipatie echt verder dan alleen het onderwerp right to challenge. Het moet breder getrokken worden naar bijvoorbeeld right to bid, allianties sociaal domein enzovoorts. De rekenkamer geeft zes aanbevelingen, waaronder duidelijke kaders en controlemogelijkheden mee geven door de raad aan het college. Voorzie de doelen van concrete acties. Plus duidelijke controlemogelijkheden, backoffice op orde brengen, duidelijke communicatie en terugkoppeling naar de burgers, die in het panel keurig de vragen beantwoorden en open vragen stellen. Want nogmaals, de communicatie is een niet te onderschatten probleem. In de brief van de griffie zijn deze aanbevelingen concreet weergegeven en deze lijn wil GL dan ook volgen. De fractie van GL is daarom ook voornemens het college te adviseren de aanbevelingen van de rekenkamer over te nemen. Dank u wel.

Ook mevrouw Verhoef bedankt de rekenkamer voor dit mooie rapport. Ook de titel is prachtig: met de beste bedoelingen. De PvdA heeft het dossier voor zichzelf genoemd: burgerparticipatie is hard toe aan een opkikker. De PvdA dankt ook de griffie voor de duidelijke oplegger, die de PvdA in grote lijnen heel goed kan volgen. Ook de PvdA vindt het jammer dat de rekenkamer snel weg was, want juist op de tribune bevonden zich de burgers, de ondernemers en die ziet men helaas op de band niet, dus ze hebben een 'mooie' casus gemist. De rekenkamer concludeert in haar rapport dat de gemeente Lansingerland al jaren grote ambities heeft met versterking van burgerparticipatie, maar dat dat niet altijd lukt om die voornemens te realiseren. Het wordt positief gewaardeerd, er zijn zeker veel positieve punten. Het wordt positief gewaardeerd, dat de burgers worden betrokken bij de plannen, maar de communicatie over wat er met de inbreng gebeurt, is onvoldoende. Ook de communicatie gericht op het onder de aandacht brengen van diverse mogelijkheden van burgerparticipatie laat te wensen over. Omdat die mogelijkheden voor participatie voor de buitenwacht betrekkelijk onbekend zijn, melden zich ook weinig mensen. Als het dan gebeurt, dan worden die procedures vaak als ingewikkeld ervaren. Men noemt dan ook het gebrek aan begeleiding en het ter beschikking stellen van geld vanuit de gemeente. Andere fracties hebben hier al iets over gezegd, ze komt er later op terug. Ze denkt dat 'met de beste bedoeling' wel goed is samengevat. De rekenkamer zegt dan ook, en de PvdA kan zich daar in vinden, meer realistische ambities te hebben als het gaat om burgerparticipatie en een duidelijke visie te ontwikkelen op wat de gemeente met burgerparticipatie wil bereiken. Dan gaat het om vragen als: willen we vooral de inwoners vragen om hun input bij plannen en uitvoering? Of moet die kloof gedicht worden? Er zijn inderdaad nog andere opties. Het verhaal wat de raadsgriffie heeft geschreven, wat vergezeld gaat van een groot aantal aanbevelingen die de positie van de inwoners, maar ook de maatschappelijke organisaties en de bedrijven in het gemeentelijke besluitvormingsproces zullen versterken, is de PvdA uit het hart gegrepen. Al sinds de start van de burgerparticipatie in het voorjaar van 2012 maakt de PvdA zich zorgen over de soms nonchalante manier waarop het college omgaat met de plannen, die ooit zo netjes waren neergelegd in de nota die toen was gemaakt. In feite is dat raadsbesluit toen nooit goed en systematisch uitgevoerd. Het bleef bij een mooi gevoel met een mooie laag eromheen, maar uiteindelijk zijn heel veel dingen toch niet goed tot hun recht gekomen, hoe mooi ze ook in principe waren opgeschreven. Het is nooit verankerd in de gemeentelijke organisatie als een gewone wijze van doen. Wat de PvdA betreft, moet die kreet die hier zo mooi beneden staat 'wat kan ik voor u doen', gelinkt aan de dienstverlening, kan aan de andere kant nog wel een kreet krijgen: hoe kan ik u beter betrekken? Dat werkt beter om dat in de organisatie te verankeren, dan het instellen van een functionaris. Daar is de PvdA dan ook niet echt een voorstander van. Het bleef verbrokkeld en daar heeft de PvdA al een aantal keer een voorbeeld van gegeven in de weekberichten. De PvdA is heel blij dat de raad nu het voortouw kan gaan nemen. Misschien had de raad dat eerder moeten doen, maar het is nu ook echt een aanbeveling. De PvdA is blij dat te kunnen oppakken. Dat gaat dan om dingen als invloed kunnen uitoefenen op gemeentelijke beleidsvoorstellen. Dat moet goed geborgd zijn. Bevorderen van actieve betrokkenheid zoals right to challenge. Maar ook de burgerinitiatieven duidelijker onder de aandacht brengen. Helderheid over wat er wel en niet mogelijk is, ook financieel. Dan wil ze tot slot nog zeggen, dat ze wel hoopt, dat de raad ook, net zoals er nu een klankbordgroep is voor de omgevingsvisie, gezamenlijk kan optrekken om ook in die nota de punten in te brengen. En dat natuurlijk ook de samenleving wordt betrokken bij het vorm geven van die nota, want dat zou een mooie testcase zijn voor die doorstart van de burgerparticipatie, die wat de PvdA betreft zo hard nodig is. Dank u wel.

De heer Philippens merkt op, dat dit een wat minder beladen onderwerp is, maar niet minder belangrijk dan het vorige agendapunt. Hij wil zijn bijdrage opdelen in twee onderdelen. Enerzijds wil hij op hoofdlijnen ingaan op het rapport zelf. Anderzijds is er opgeroepen dat er een visie moet komen. Binnen de fractie heeft men het al over burgerparticipatie gehad en hij probeert die visie alvast voor te kaderen

m.b.t. wat L3B er graag in zou willen zien. Dus eerst het rekenkamerrapport. L3B is er heel blij mee. Er is al veel over gezegd. Er waren veel onduidelijkheden over burgerparticipatie. Het rapport heeft nu een heel groot deel van die onduidelijkheid voor L3B weg genomen. Op hoofdlijnen is te zien, dat er nog voldoende ontwikkelingsmogelijkheid is op het gebied van burgerparticipatie voor de gemeente Lansingerland. Maar op 11 september kon men de toelichting horen van de rekenkamer. Er waren vragen gesteld als: hoe doet de gemeente het dan in vergelijking met andere gemeenten? Dan is iedere keer het antwoord: de gemeente doet het eigenlijk best wel goed. Er is nog genoeg te doen, maar de gemeente doet het best wel goed. Het gaat dus goed, maar het kan altijd beter. Wat kan dan beter? Volgens L3B zitten er drie hoofdpunten in. Enerzijds: het beleidskader moet er nu komen. Anderzijds de controle. En het derde verbeterpunt: het instrumentarium en de uitvoering. L3B vindt het belangrijk dat al die drie punten opgepakt worden en daarom kan L3B ook alle aanbevelingen van de rekenkamer onderschrijven, behalve punt 3 en punt 6. Dat is de coördinator en het budget. Men moet vooral gaan redeneren vanuit de doelstelling. Wat wil de raad nou met deze burgerparticipatie? Als dat doel helder is, dan kan vervolgens gekeken worden naar de middelen. Middelen betreft bijvoorbeeld budget of een coördinator. Als dat nodig is, is het gebaseerd op de doelen. Dat is kort de reactie op het rapport. L3B heeft het gehad over burgerparticipatie, hun visie daarop. Dit is de afgelopen fractievergadering goed besproken. Er is een aantal vragen langs gekomen en die zijn beantwoord. Waarom wil men burgerparticipatie eigenlijk? Burgerparticipatie ziet L3B als middel om de doelen van de gemeenschap te behalen. Wat zijn die doelen dan? Wat zijn de doelen voor L3B dan? Om de visie alvast wat voor te kaderen. L3B heeft een viertal doelstellingen. Enerzijds vindt L3B het heel belangrijk, dat burgerparticipatie eraan bijdraagt dat de sociale cohesie binnen de gemeenschap wordt versterkt. Dat is doel 1. Zelfwerkzaamheid van de burgers bijvoorbeeld, doel 2. Draagvlak van het beleid en kwaliteit van het beleid. Deze laatste twee sluiten aan bij de woordvoering van WIJ. Daar kan een deel van de raad zich al in vinden. Dan zijn die doelen bepaald. Dan moet de raad ook kijken of op hoofdlijnen al wat middelen. Hoe bereikt men dat dan? Vooralsnog wordt in de huidige visie van Lansingerland met name gefocust op die drie generaties van burgerparticipatie. Hij wil het college dus oproepen om te kijken naar de zeven fases van beleid. Er zijn vijf vormen van burgerparticipatie, een participatieladder en dat levert dan 35 vormen van burgerparticipatie op. Kan daar dan niet eens naar gekeken worden? Dan heeft men het overzicht van burgerparticipatie en op basis van de doelen die men zichzelf stelt kan de keuze gemaakt worden m.b.t. wat men doet of wil. Wat wil men dan? Een right to challenge? Of iets anders? Dan wordt er een heel gefundeerde keuze gemaakt. Dit wil hij dus vast wat voor kaderen. En als laatste de kosten, daar eindigt hij mee. Vooralsnog zijn de kosten van burgerparticipatie niet helder. Dat komt uit het rekenkamerrapport. Hij wil het college oproepen om als de nieuwe visie verschijnt dat dan de kosten van burgerparticipatie glashelder zijn. Dank u wel.

Beantwoording college

Wethouder Fortuyn denkt dat men gauw klaar is met de behandeling als iedereen een beetje ja knikt tegen de heer Philippens van L3B. Het punt is even: hij worstelt hier ook mee. De raad heeft gezegd, dat de aanbevelingen van de rekenkamer ter harte genomen worden. Dit neemt niet weg: hoe wordt dit handen en voeten gegeven? Het is een rekenkamerrapport van de raad. De wethouder is ook op zoek naar de rol voor raadsleden in dit proces. De wethouder komt straks met een raadsvoorstel. Dat raadsvoorstel moet het college wel voldoende handvaten geven, zoals net ook aangegeven in de discussie, m.b.t. de nota. Er is gevraagd: wanneer komt u met de nota? De wethouder durft daar even niets over te zeggen, omdat die nota afhankelijk is van het raadsvoorstel en welke kaders daarin mee gegeven worden. Hij zit dus even te worstelen met de volgorde van het proces. Hij had graag met de commissie een lekkere discussie gehad in de zoektocht: welke oplossing wordt nu geboden? Welk probleem is er nu? Hoe kan men dit het beste doen? Hij hoort ook opmerkingen als: we moeten het niet van boven opleggen. De gemeente doet heel veel dingen goed, maar men moet zich ook realiseren dat burgerparticipatie niet alleen de fysieke buitenruimte is. Het is ook het sociaal domein. De omgevingsvisie. Dat is terug gekoppeld in een burgerpanel. Hiervan is geleerd. Als men antwoorden krijgt en enthousiaste reacties, dan moeten resultaten terug gekoppeld worden aan diezelfde deelnemers. Dat is nu gedaan. Binnenkort krijgt de raad een rapport over de beleving van de buitenruimte. Daar krijgt de gemeente rapportcijfers over. Dit wordt terug gekoppeld. Er is heel veel te leren. Dat is goed van het rekenkamerrapport, want het is in die zin wat verzand. Het is in die zin ook niet beledigd bij één wethouder. Zelf doet hij hier de woordvoering wat logisch is, omdat hij de afgelopen vier jaar verantwoordelijk is geweest voor die burgerparticipatie, maar het is niet in het college beledigd. Waarom is het niet beledigd? Omdat het feitelijk in de besluitvorming van elk collegestuk burgerparticipatie al genoemd wordt. Dat het volwassener moet worden, daar is hij het volstrekt mee eens. Maar laat men dan met elkaar in gesprek gaan, of het raadsvoorstel zo aanpassen, dat men ook kaders mee krijgt. Wat zijn nou die oplossingen? Wat wil men nou met elkaar? De Vogelbuurt is genoemd, heel mooi, er wordt € 3ton gegeven. Met de buurt zijn projecten opgestart, het eigendomschap, sociale cohesie, duurzaamheidsopgave, men is 3 of 4 keer met elkaar bijeen geweest bij 't Manneke. Prachtige bijeenkomsten, zelf is hij er twee keer bij geweest. Er is

een specialist ingehuurd voor de buitenruimte, een architect ingehuurd, er staan borden in die wijk. Het gaat om het verhaal. Wat moet de wethouder dan nog meer? Ze kunnen niet gedwongen worden. Er zijn leuke initiatieven uit gekomen, € 185.0000. De raad heeft daar een klap op gegeven, hartstikke fijn. Zijn zoektocht is wel een beetje: hoe gaat men dit met elkaar vorm geven? De heer Dieleman merkt op, dat dit toch prachtige gesprekken zijn om als raad en college met elkaar te voeren als er een nieuw kader opgesteld gaat worden. Hij kan het zich voorstellen, dat de raad die aanbevelingen mee geeft aan het college in het raadsvoorstel. Dat het college dan denkt: oe, hoe ga ik dat doen? Weet je wat, ik schrijf een nota van uitgangspunten en ik ga er met de raad over discussiëren. Zo bouwt men samen dat beleidskader. Dat kan toch heel pragmatisch, simpel? Daar hoeft hij niet ingewikkeld over te doen. Wethouder Fortuyn wil er niet ingewikkeld over doen, maar hij wil wel in het raadsvoorstel wat meer voeding hebben vanuit de raad. De voorzitter wijst erop, dat het over het rapport van de rekenkamer gaat. Daar gaat het om. De heer Dieleman zegt dat de voorzitter hem bijna de woorden uit zijn mond heeft gehaald. Het gaat nu inderdaad over het rapport van de rekenkamer. Dat geeft de raad aan het college mee. De aanbevelingen van de rekenkamer worden bekrachtigd door de raad en de raad wil dat het college ermee aan de slag gaat. Als het college het van belang vindt om daar met elkaar over te praten bij het opstellen, prima, graag zelfs. Laat men het nu gewoon even simpel doen. Dit gewoon vast stellen en vervolgens met elkaar gaan werken aan zo'n nieuwe nota. Daar wil hij best over meedenken als het nodig is. Wethouder Fortuyn neemt die uitnodiging graag aan. Maar wel even in het college overleggen wie het in de portefeuille opneemt. De voorzitter merkt op, dat de wethouder daarvoor met collega's in het college zit. Wethouder Fortuyn wil niet dat alle ogen op hem gericht zijn om teleurstellingen te voorkomen. De voorzitter geeft aan, dat hij wel de woordvoerder is in het kader van de burgerparticipatie. Wethouder Fortuyn wil het even houden bij het rekenkamerrapport. Er zijn wat vragen gesteld door mevrouw Van Heusen o.a. over het spreekuur van de wethouder. Elke 6 weken is er een spreekuur van de wethouder. Dit is te vinden in de krant, op de website, dit wordt gecommuniceerd. Er zijn ook wijkmanagers, zij zijn altijd bij de gesprekken. De wijkwethouders zijn elke 6 weken in de kernen. Over de inhoud: die is zeer divers. Waar het om fysieke zaken gaat en waar men snel kan acteren, worden zaken direct uitgezet in de organisatie. Deze worden opgepakt en opgelost. Maar er zitten ook heel veel sociaal domein vragen bij en die vragen wat meer tijd. Het heeft een soort functie, men kan zijn verhaal kwijt en ze kunnen geholpen worden. Maar als er gevraagd wordt: hoeveel sociaal domein, hoeveel dit, hoeveel dat: dat houdt men niet exact bij. Maar hij weet wel, dat ze elke 6 weken in de kernen aanwezig zijn. Het burgerpanel en 'de winkel blijft open'. Ja, meneer Ruitenbergh, daar kan hij van verzekerd zijn. Het staat ook in alle collegevoorstellen. Er wordt niet anders geacteerd dan nu gedaan wordt, maar dat men het beter moet doen, daar is men het over eens. De projectmanager werd genoemd. Dat vindt hij lastig. Er wordt naar het verleden gewezen. Het succes van die projectmanager lag in de Oranjewijk. Daar lag ook een opgave. Nu liggen er heel veel opgaven. Of het nu 'van gas los' is of de omgevingsvisie of Berkel west. Er zijn allerlei opgaves. Het is dus nog een zoektocht hoe dit aangepakt gaat worden. Er is een wethouder duurzaamheid en die heeft 3 of 4 mensen ter beschikking om beleid te maken, om het uit te voeren, om het te borgen, om gesprekken aan te gaan. Hij weet niet hoe dat opgelost gaat worden, maar in het college zal er over gesproken worden. Het is breder dan alleen maar de fysieke ruimte, dat wil hij even geadresseerd hebben. Met een enkele projectmanager is men niet goed bezig, dat is het idee wat hij heeft. De wethouder denkt dat de heer Vervaeke gelijk heeft. Met elkaar zijn te hoge ambities gesteld. Daar wil hij wel op reageren, want hij ondersteunt het ook. Men moet realistisch zijn. In die zin kan men er wel mee uit de voeten komen. Dan is er nog een vraag gesteld door de heer Weerheim. Maak het smart. Ja, het moet smart gemaakt worden. Als de raad haar controlerende functie moet doen, dan moeten er ook afspraken gemaakt worden om het smart te maken. Waar kan het op gemeten worden? Wat kost het? Wat heeft het opgeleverd? Wat zijn de resultaten? Dat heeft men laten liggen. Tegelijk is er wel burgerparticipatie toegepast, maar er is te weinig zicht op wat het heeft opgeleverd. Dus dat zijn de verbeterpunten. Volstrekt eens met de heer Dieleman, met meerderen hier, men kan er geen mal van maken. Laat men het zo maken dat er enthousiasme is. Dat geldt voor de right to challenge ook. Mevrouw De Geus kon er maar eentje vinden, dat is jammer, want het is uitermate succesvol geweest bij het Web, bedrijventerreinen die de buitenruimte doen. Zo zijn er meer voorbeelden te noemen. Het college kan goed met de aanbevelingen leven. De wethouder pakt de uitnodiging aan om in discussie te gaan om er een mooie beleidsnota met elkaar van te maken. Dank u wel.

De voorzitter hoort opmerkingen m.b.t. de aanbevelingen die de griffie gedaan heeft. De commissie neemt die over. Ziet ze een ja? De heer Dieleman kan het zich voorstellen dat als de griffie het verwerkt in een raadsvoorstel, dat het dan niet eens in een ronde langs het AB hoeft. Het kan dan gelijk naar de raad doorgestuurd worden. Dat zou hij zelf in ieder geval heel goed kunnen handelen. De voorzitter vraagt wat de commissie daarvan vindt. De heer Dieleman vult aan, dat het zeker kan met de toezegging van de wethouder om nadat het rapport is vastgelegd men aan de slag gaat met een gesprek over wat er dan in het kader moet komen. Dit is dan de meest handige manier. De voorzitter vindt het een

pragmatische oplossing. Dat scheelt weer een onderwerp voor de commissie AB. Rechtstreeks naar de raad met een voorstel, onderbouwd door de griffie. Dit gaat gebeuren.

5.b Standplaatsen Berkel Centrum

Dit agendapunt wordt behandeld na behandeling van agendapunt 4.

De voorzitter leidt het punt kort in. Het item standplaatsen heeft al geruime tijd van velen de aandacht. Het zal niemand onbekend zijn, zeker de leden van de commissie die al langere tijd in deze club zitten, dat er vanaf 2017 bij de herinrichting van het plein 't Vierkantje er al het nodige te melden was vanuit diverse partijen over de standplaatsen. Dit heeft een vervolg gehad in 2018 in de commissies en ook in de raad, ook nog recent vlak voor het zomerreces. Daarna heeft het de nodige briefwisselingen met zich mee gebracht. De leden van de commissie bekend. Het heeft zeker de nodige commotie met zich mee gebracht en dat heeft voor de fractie van WIJ aanleiding gegeven om toch het nodige op papier te zetten en er vandaag een bespreekpunt van te maken t.a.v. de standplaatsen.

Mevrouw Van Olst spreekt namens WIJ. Op maandag 2 september j.l. zond WIJ een open brief naar het college om aandacht te vragen voor de ontstane commotie rondom het besluit, dat genomen is door het college, namelijk het besluit dat een loting moet bepalen wie er op de standplaats bij de vis zijn koopwaar mag aanbieden. De commotie is ontstaan, omdat er ineens bleek dat er nieuwe ondernemers mee deden in deze loting. Ondernemers, die helemaal nog geen standplaatshouder waren in Berkel. Van een klein probleem is hierdoor een heel groot probleem ontstaan. Zelfs zo groot, dat de communicatie met de winkeliersvereniging dreigde te worden opgeschort. In deze brief kondigde WIJ aan om deze kwestie te bespreken en dat is dus vandaag. In de open brief vroeg WIJ het college voor vandaag in gesprek te gaan met de standplaatshouders, de winkeliers en de winkeliersvereniging met als doel tot een acceptabele oplossing te komen. Gisterenochtend ontving WIJ de brief van het college met de uitkomst van deze gesprekken. Het is fijn te constateren, dat het college de beroering in Berkel centrum buitengewoon serieus neemt en de gevoelens van betrokkenen begrijpt. En dat het college na ontvangst van de open brief en correspondentie van de winkeliersvereniging tot actie is over gegaan. Ook is het prettig om te zien, dat het college nu zelf aan tafel gaat met de betrokkenen. Het is duidelijk dat het proces niet goed gelopen is en WIJ waardeert het college het zichzelf aanrekent en dat het college te weinig zichtbaar is geweest voor de ondernemers. Het is wel jammer, dat er geen acceptabele oplossing op tafel ligt, terwijl de raad daar wel om gevraagd heeft. Dit heeft de raad meerdere malen gedaan, eind maart met een motie, want toen was er namelijk al onvrede. In deze motie werd verzocht aan het college om te streven om voor 1 mei doch uiterlijk voor het zomerreces verslag te doen van het overleg en tot een oplossing te zijn gekomen. Voor 1 mei dus. Op 15 was het eerste gesprek. Daarna volgden nog drie gesprekken, de laatste op 17 juli. Opmerkelijk vindt WIJ het, dat de portefeuillehouder zelf nul keer aanwezig is geweest bij deze gesprekken. Dat is een gemiste kans, maar dat zij zo. Tijdens het laatste gesprek op 17 juli lijkt er uit de notulen een soort overeenstemming te zijn. Er wordt gesproken over de mogelijkheid van een loting, waarbij het zou gaan tussen twee bestaande ondernemers. Uiteindelijk heeft het college een besluit genomen, waarbij er ineens drie nieuwe ondernemers bij komen. Het is dus met recht een soap te noemen. Ze wil haar raadscollega's een aantal vragen hierover stellen en ze wil de wethouder vragen om ook op deze vragen te reageren. Deze vragen heeft ze vanmiddag laten rondsturen door de griffie ter voorbereiding. In verband met de actualiteit kon ze dit helaas niet sneller doen. Vraag 1: Bent u het met mij eens dat onenigheid met ondernemers, winkeliers en winkeliersvereniging niet goed zijn voor het imago van het gemeentebestuur? Vraag 2: Bent u het met me eens, dat als deze verstoorde relatie uitmondt in een radiostilte tussen de winkeliersvereniging en het college, dit schadelijk kan zijn voor de verdere aankomende grote dossiers in Berkel centrum? Vraag 3: Dus dat dit grote gevolgen kan hebben voor de snelheid, flexibiliteit van grote dossiers, zoals Berkel centrum oost, Berkel centrum west, cultuurhuis, terrassenbeleid. Vraag 4: Vindt u ook, dat alles op alles gezet moet worden om de relatie met alle betrokkenen te herstellen? Denk hierbij aan mediation. Aan de wethouder wil ze nog vragen: hoe kijkt u aan tegen de hardheidsclausule uit het standplaatsenbeleid? Waarom is deze niet gebruikt om de situatie gecontroleerd op te lossen? In hoeverre is er overleg geweest met de nieuwe kraamhouders over alternatieven? Wat heeft de wethouder hen kunnen bieden? Waarom zijn ze hier niet op ingegaan? Waar verwacht de wethouder nog problemen? Verwacht de wethouder dan één of meer partijen een juridische procedure gaat starten? Hoe denkt de wethouder dat de bevolking hiermee om gaat? Hoe gaat de wethouder ervoor zorgen dat inwoners van Lansingerland niet langer de noodzaak zien tot het sturen van ingezonden brieven over dit onderwerp? WIJ is benieuwd hoe de reactie was van de Etos en de Kaaswaag, want het treft hun direct. Hoe kan de wethouder deze zaken voorkomen in het nieuwe standplaatsenbeleid? Hoe is nu de verhouding tussen winkeliersvereniging en gemeente? Wat is er voor nodig om deze relatie te verbeteren? WIJ hoort graag van het college en van de raad hoe men hier tegenaan kijkt en of er wellicht richting gegeven kan worden door de raad aan het college hoe dit opgelost kan worden. Dank u wel.

De voorzitter hoort vragen aan collega-raadsleden en aan de wethouder.

De heer Ammerlaan merkt op, dat zijn rechter buurvrouw al een aantal dingen verwoord heeft, wat hij snapt. Het is een heel lastig dossier geworden. Dat was het en is het nog meer geworden. Het heeft hem en een aantal collega raadsleden veel tijd, aandacht en telefonisch overleg gekost. Er is best wel veel over gesproken. Er is heel veel gepraat. Hij denkt soms te lang en te veel. Er is door ondernemers en gemeente heel veel tijd en aandacht aan besteed, in het bijzonder aan de winkeliersvereniging. Er is heel veel inspanning aan gedaan om tot een breed gedragen besluit te komen, maar dat is niet gelukt. De situatie. De verschillende betrokken partijen hebben ieder van hun eigen beelden, belangen, voorkeuren en wensen m.b.t. de verdeling van de standplaatsen. Kortom: de situatie zit muurvast, iedereen zit vast gezogen en verstikt in zijn eigen standpunt. Zo voelt hij het. Mensen kunnen daar niets aan doen, maar er is zoveel besproken. Het is niet zo fijn meer, daar komt het op neer. Door het college wordt verwoord: binnen de kaders van de wet en de beginselen van behoorlijk bestuur is er gehandeld. Dat snapt hij. En er wordt gezegd: bij het besluit heeft juridische zorgvuldigheid een zwaarwegende rol gespeeld. Wat hij en veel mensen zich afvragen: zijn wet en regels leidraad voor mensen in de samenleving. Of staan mensen in de samenleving centraal en zijn wetten en regels een goed hulpmiddel? Anders gezegd: wat rechtmatig is, hoeft niet rechtvaardig te zijn, zoals veel inwoners dat zien en ervaren. Men moet er daarom voor waken, en dat zegt hij even in zijn algemeenheid, dat daarmee de kloof tussen politiek, rechtmatig, en de bevolking die er rechtvaardig tegen aan kijkt, niet vergroot wordt. Men moet er met elkaar voor zorgen dat die kloof kleiner wordt en niet groter. Uiteraard kan natuurlijk door het college geen besluit worden genomen wat tegen de wet is. Dat is heel helder voor iedereen. Er kan soms wel een besluit genomen worden, waar mogelijk een procedure tegen gevoerd kan worden. Daar zijn nuances in. Het CDA vindt de uitkomst van de standplaatsenproblematiek een vervelende situatie worden, er zijn heel veel verliezers. Er worden ingezonden brieven door bewoners geplaatst, waarin onvrede wordt geuit over de gang van zaken, wat hij heel goed kan begrijpen. Wat het CDA daarbij betreurt en niet terecht vindt, dat er soms een verkeerd beeld wordt geschept van wethouder Arends' persoon. Ook wordt de organisatie of personen soms als partijdig ervaren, wat niet terecht is. Dat is jammer soms. De uitkomst heeft tot beroering en commotie geleid. De gemeente in zijn geheel wordt ervoor aangekeken. Het is niet alleen het college, het is niet alleen de wethouder, nee, iedereen wordt daarvoor aangekeken, ook al zou het juridisch anders zijn. Zo voelt hij het tenminste. In de laatste brief van maandag 16 september staat: er is een breed gedragen wens om het open karakter van het plein bij 't Vierkantje te realiseren. Hiertoe heeft de betreffende standplaatshouder een alternatieve locatie voor zijn standplaats voorgesteld. Samen met de standplaatshouder onderzoeken we de haalbaarheid van deze locatie. Het is een beetje de laatste strohalp. Hij hoopt en verwacht dat de mogelijkheden van deze alternatieve oplossing door wethouder en ambtelijke organisatie op een goede, kundige en creatieve manier wordt opgepakt en tot een gedragen oplossing kan leiden. Hoe verder? Men moet ook vooruit kijken. Achteruit kijken is één, maar vooruit kijken is ook belangrijk. Na alles wat er afgelopen maanden besproken is, door het college is een besluit genomen op 2 augustus en daarna zijn er twee brieven gekomen, dan moet men het daar mee doen. Binnen de winkeliersvereniging wordt er over nagedacht, er lopen al procedures. Ja, dat kan er allemaal een gevolg van zijn. Het CDA roept de wethouder en het college op om samen in gesprek met de vertegenwoordigers van de ondernemers te gaan om afspraken te maken m.b.t. hoe problemen in de toekomst op een goede manier van samenwerking kan worden opgepakt. Dat loopt al, heeft hij begrepen. Met een brede blik terug kijken op wat men kan leren van hoe en wat de zaken allemaal gegaan zijn. In een volgende standplaatsenverordening samen met ondernemers zaken mee te nemen, zoals: wat is de functie van een standplaats? Wat zijn geschikte locaties voor een standplaats? Waar willen we op basis daarvan standplaatsen hebben? Het wordt wel eens los gelaten, omdat er andere dingen spelen. Wat is een standplaats? Hoe groot mag die zijn? Wat is een redelijke vergoeding? Ook daar wordt weleens over gediscussieerd. Een winkel heeft veel meer kosten en een standplaatshouder niet. Daar moet men helderheid in creëren. Waar moet een standplaatshouder dan zelf voor zorgen? Waar moet de standplaatshouder aan voldoen om daar te mogen staan? Moeten standplaatsen in de toekomst voor een bepaalde tijd worden toegewezen, zoals gebruikelijk is bij de huur van een winkel? Of voor onbepaalde tijd, zoals het nu is? Dat zijn zaken die goed zijn om mee te nemen om daar wat meer helderheid over te krijgen. Hij begrijpt dat het resultaat van dit dossier geen bevredigende oplossing is voor vele betrokkenen. De heer Heel heeft al aangegeven, dat er juridische stappen worden overwogen, er wordt overleg gepleegd. Dat hoort in deze democratie gewoon thuis. In de brief van 16 september schrijft het college, dat ze erkennen onvoldoende zichtbaar te zijn geweest in het proces. Ook leest hij dat er afgelopen week al contact geweest is. Dat gaf de heer Heel net ook al aan. Ook is uitgesproken hoe het college er tegen aan kijkt. Ze hebben afgesproken, dat overleggen intensiever zullen zijn en structureler. De wethouder zal zich actiever met deze rol bemoeien. Ja, dat heeft hij ook gehoord van de winkeliersvereniging, dat daar erg veel behoefte aan is en dat is de komende tijd hard nodig. Het CDA heeft van de winkeliersvereniging vernomen, dat er goede afspraken voor de toekomst zijn. Hij is even zijn tekst kwijt. Ook heeft hij van de heer Heel gehoord: men kan het weleens niet met elkaar eens zijn, maar men moet wel door. Het CDA hoopt dat daar goede afspraken

over zijn en dat men stevig blijft overleggen om dit soort dingen in de toekomst te voorkomen. Daar heeft hij alle vertrouwen in. De vragen van zijn buurvrouw. Hij heeft twee keer ja. Met vraag 1 is hij het volledig eens. Het schaadt namelijk het imago van de hele gemeente. Vraag 4, ja, daar wordt al aan gewerkt. De relatie moet goed hersteld worden, dat is heel belangrijk. Punt 2 en 3, daarvan zegt hij niet dat het zo is. Natuurlijk moeten er zaken gaan gebeuren, maar dat kan niet zo zijn zoals hij net al aan gaf. Als er iets m.b.t. de standplaatsen verstoord is en dat men dan niet verder kan praten, daar heeft hij neutraal bij staan. Dank u.

De heer Van Santen kan grotendeels aansluiten bij het verhaal van de heer Ammerlaan. Hij zal het wat korter houden. In de laatste gemeenteraad is gesproken over de standplaatshouders in Berkel. Er was toen een oproep van de raad om voor 1 augustus een besluit te nemen. Het college heeft dat ook gedaan. Daarop is commotie en maatschappelijke onrust ontstaan over de uitkomst van de loting als onderdeel van het besluit. Hij begrijpt dat. Hij denkt dat niemand deze specifieke uitkomst zag aankomen en zeker niet door ondernemers in de buurt van de vis. De wethouder heeft een uiterste poging gedaan om alsnog tot een andere uitkomst te komen. Zij heeft de nieuwe ingelote standplaatshouders gewezen op de ontstane onrust. Ze heeft hen gevraagd om andere standplaatsen te accepteren binnen Berkel centrum. De nieuwe standplaatshouders hebben dit afgewezen, zo hoorde men net ook van de heer Heel. Ze willen graag staan op de ingelote locatie. De standplaats bij de vis is immers een A-locatie. Hier kan men niets meer aan veranderen, zo lijkt het. De heer Heel sprak over schikkingen. Dat vindt de VVD moeilijk te duiden. Hij hoort van de wethouder wat daar dan nog eventueel mogelijk zou zijn, maar hij heeft er zelf een hard hoofd in. Hij begrijpt dat het zeer frustrerend is voor een aantal winkeliers in de nabije omgeving van de vis en voor de winkeliersvereniging als vertegenwoordiger. Hij vindt het nog wel een poging waard om betreffende standplaatshouder, die nu aan het plein staat, gezamenlijk met de winkeliersvereniging te laten kijken of er toch nog alternatieve locaties mogelijk zijn, al dan niet tijdelijk. Uit de brief van gisteren heeft hij begrepen, dat dit nu ook gebeurt. De VVD vindt het belangrijk dat de wethouder samen met de winkeliersvereniging en de betrokken standplaatshouder zich inzet voor een oplossing in deze. Een open plein is immers ook een nadrukkelijke wens geweest van de raad. Tot slot constateert hij, dat de portefeuillehouder de contacten met de winkeliersvereniging heeft geïntensiveerd. Daar heeft men net ook verslag van gehad. Dat juicht hij uiteraard van harte toe, ook met het oog op nog belangrijke dossiers die gaan spelen of op dit moment spelen in Berkel centrum. Daarmee kan hij wel een algemeen antwoord geven op de vragen van WIJ. Natuurlijk is een relatie met de winkeliersvereniging en de winkeliers zeer essentieel en is ook echt nodig. Op het moment dat dat niet gebeurt, dan leidt dat tot dit soort zaken. Hij is blij dat de contacten geïntensiveerd zijn. Hij hoopt van harte dat hij dat terug gaat zien in andere dossiers. Dank u wel.

Mevrouw Den Heijer vindt het goed, dat WIJ dit op de agenda heeft gezet. Onvermijdelijk ook, als men alle krantenberichtjes en ingezonden brieven van de afgelopen tijd leest. Alvast complimenten voor haar voorgangers, die dit zorgvuldig besproken hebben. Complimenten ook voor het betoog van de heer Ammerlaan, die aangeeft wat centraal staat: de wetten of de mensen. D66 heeft met verbijstering kennis genomen van alle ontwikkelingen op het gebied van de marktkramen, voor en tijdens de zomer. Ongelooflijk eigenlijk hoe ogenschijnlijk iets simpels is uitgegroeid tot een dossier wat een doorn in het oog is, voor zowel de winkeliers, de inwoners, maar ook voor de raadsleden en voor B&W. Een ongekende puinhoop, wordt er al geschreven in de krant. Nou, dat zijn dingen die men niet graag leest over de eigen gemeente. D66 begrijpt enerzijds dat het natuurlijk niet makkelijk is om een oplossing te vinden. Dat er een toewijzingsbeleid is, wat zorgvuldig uitgevoerd moet worden, en er te allen tijde rechtsgelijkheid moet zijn. Ondernemers kunnen natuurlijk ook niet voorgetrokken worden. Ook snapt D66 dat het lastig is om iedereen tevreden te krijgen. D66 kan het zich voorstellen dat dat een uitdaging is geweest. Maar tegelijkertijd was het ook een mooie kans om tot mooie nieuwe samenwerkingen te komen, met winkeliers en marktkramen tegelijkertijd, zodat er een mooi, divers winkelcentrum zou kunnen komen, voor elk wat wils. Zeker voor VVD-wethouder leek D66 dat een hele mooie klus. Wat D66 dus niet begrijpt, is dat het tot zo'n gedoe is gekomen. D66 vindt het echt niet leuk om dit te constateren. Het lijkt nu alsof er echt helemaal niemand meer tevreden is en dat men is vast gelopen in het mulle zand. D66 vindt dan ook, dat de wethouder heel veel heeft uit te leggen hoe dit zo gekomen is en ontstaan is. Dat heeft ze de afgelopen tijd ook gedaan, maar nu moet men echt door naar die oplossing. D66 krijgt nog wel steeds de indruk, dat de wethouder niet in control is op dit dossier. Ook D66 komt nu niet tot een oplossing en gaat ook niet alle vragen beantwoorden van WIJ. D66 weet wel wat er mist en dat is een college met een heldere visie op dit winkelcentrum. De VVD-collega's gaven net aan, dat eigenlijk iedereen was verrast door wat er gebeurde en daar zit nou juist ook de fout, want als er een visie is, dan weet men wat men gaat doen, dan weet men hoe er gecommuniceerd moet worden, dan kan dat uitgedragen worden. Dan hoeft helemaal niemand ergens verrast over te zijn. Omdat dat er niet was, ontstaat er een soort van ad hoc beleid, het betere plak- en knipwerk, wat onnavolgbaar is voor zowel politiek, inwoners als ondernemers. D66 miste ook in die tijd en ook nu een wethouder die het probleem daadkrachtig aanpakt. D66 vindt dat het winkelcentrum met de ondernemers en de marktkramen dat wel

verdienen. D66 had ook een paar vragen voorbereid, maar die zijn eigenlijk al veel beantwoord. D66 wil natuurlijk weten hoe het nou verder gaat. De belangrijkste vraag is: hoe gaat men dat vertrouwen nou weer terug krijgen? Vertrouwen bij de winkeliers, bij de politiek en bij de inwoners. Hoe gaat men dit met elkaar oppakken? Want dat vertrouwen, dat vindt zij niet, dat heeft zij niet. Ze vindt het broos. Daar moet men echt mee aan de slag. Ze hoopt, dat de wethouder daar zo op in gaat. Dank u wel.

De heer Dieleman zal dit maar voor zijn rekening nemen namens de CU, want er is vanavond weinig andere keus. Dat was een grapje, hij gaat nu serieus doen. In het afgelopen kalenderjaar is er heel vaak met elkaar gesproken over het standplaatsenbeleid. De lijn van de CU was daarin continu hetzelfde eigenlijk. Dat zal hij vanavond in zijn betoog nog een keer naar voren laten komen. Daarin zal hij de vragen die mevrouw Van Olst nog gesteld heeft verwezen. Dus die komen ergens in de loop van zijn verhaal terug. Mocht hij ze niet adequaat beantwoord hebben, dan zal mevrouw Van Olst hem er daar vast in de tweede termijn op wijzen. Er is hier regelmatig gesproken over de standplaatsen in Berkel centrum, tot aan de laatste vergadering voor het zomerreces toe. De raad heeft best wel een duidelijke opdracht aan de wethouder mee gegeven, maar de raad heeft daar ook behoorlijk wat druk op gelegd. Zeker in de laatste vergadering voor het zomerreces, toen het al bijna augustus was, heeft de raad de druk behoorlijk opgevoerd. Mevrouw Van Olst heeft in haar betoog gesteld, dat er een reactie werd verwacht voor 1 mei. Het is een aantal keer verschoven. De laatste vergadering voor het zomerreces is er nog gezegd: het wordt 1 augustus. Dank u. De heer Dieleman zegt dat deze feiten kloppen, maar hij wil even de beleving van de CU daarbij uiteen zetten. In de laatste raadsvergadering voor het reces gaf de CU aan, dat snelheid op zich goed is, maar dat de voorkeur van de CU echt uit ging naar zorgvuldigheid. De CU zag dat er een lastige kwestie op tafel lag, dat ondernemers er met elkaar niet uit kwamen in dit dossier, dat de belangen soms tegengesteld waren. Als het belang van de ene partij op tafel kwam, volgde later een brief van een andere partij in het centrum. Men kon de wethouder wel flink pushen om het voor 1 augustus af te krijgen, maar dat men vooral voor de zorgvuldigheid moest gaan. Hierin ook even het spiegelen richting de raad. De CU vindt dat de raad behoorlijk wat druk op de wethouder heeft gelegd, waardoor de beslissing, die p 2 augustus naar de raad is gekomen, ook moest volgen. De CU kon dan ook alle brieven, alle stappen die in dat proces gezet zijn, eigenlijk vrij goed volgen. De CU snapte waarom het college de beslissingen nam, zoals ze die namen met de druk die de raad daar op gelegd heeft. Die kon de CU volgen. Waar de CU niet blij mee is, is de uitkomst daarvan. De CU snapt heel goed, dat die loting, zoals die bedacht is, het uiteindelijk niet is geworden. Er zijn ondernemers van buiten bij gekomen. Dat was niet de intentie van de winkeliersvereniging, de standplaatshouders of van de gemeente, los van het feit of ze straks wel of niet een mooie plek in het centrum moeten krijgen, maar daar komt hij zo nog op terug. Dat was niet de bedoeling van die loting. Dat is gebeurd en daar is een hoop onrust over ontstaan in de Berkelse samenleving, bij de winkeliersvereniging, bij de ondernemers, bij de standplaatshouders. En dat snapt de CU heel goed. Die commotie trekt de CU zich ook aan. Mevrouw Van Olst heeft daar een aantal vragen over gesteld. Natuurlijk is onenigheid met ondernemers of standplaatshouders of een winkeliersvereniging niet goed voor het imago van het gemeentebestuur. Natuurlijk heeft men er gruwelijk veel last van als er radiostilte ontstaat. Hij denkt dat niemand radiostilte wil hebben. Hier heeft hij ook met de heer Heel over gesproken tijdens vlak na het zomerreces. De winkeliersvereniging zit ook niet te wachten op radiostilte. De raad zit niet te wachten op radiostilte. Voor niemand is die radiostilte goed. Dat kan inderdaad gevolgen hebben voor grote, complexe dossiers, die eraan komen. Laat men proberen om altijd met elkaar in gesprek te blijven, hoe moeilijk de beslissingen die genomen moeten worden soms ook zijn. Juridisch is de oplossing die gekozen is juist. Dat gaf de heer Ammerlaan ook al aan. Maar hij voelt op geen enkele manier lekker met de uitkomst die eruit gekomen is. Het college heeft daar in de afgelopen tijd ook een aantal brieven over gestuurd en ook aangegeven, dat zij zelf ook tot die conclusie zijn gekomen. Ze zien de onrust in het dorp en ze begrijpen die. Ze gaan alles op alles zetten om tot een oplossing te komen, die een oplossing biedt voor alle mensen, die daar bezig zijn met hun ondernemingen. De CU heeft er vertrouwen in, dat dit college daarin de komende tijd op een goede manier mee aan de slag gaat en dat er met de winkeliersvereniging, met de ondernemers, met de standplaatshouders gezocht wordt naar een oplossing die voor iedereen, optimaal zou hij nooit durven zeggen, want de optimale oplossingen zijn inmiddels wel gepasseerd, maar dat er in ieder geval een oplossing uit zal komen, waarin iedereen met elkaar aan dat mooie dorp in Berkel centrum kan gaan werken. Mevrouw Den Heijer hoort hem zeggen, dat hij dat vertrouwen heeft. Waar haalt hij dat precies vandaan? De heer Dieleman legt uit, dat hier in de Nederlandse democratie een heel mooi beginsel zit, namelijk dat er vertrouwen is voordat het tegendeel gebleken is. Hij heeft geen enkele reden om geen vertrouwen te hebben in de wethouder. De brieven van de afgelopen tijd vindt hij adequaat. Er wordt op gehandeld, de wethouder is in gesprek, de burgemeester is in gesprek, het college gaat aan de slag, de CU heeft daar vertrouwen in.

De heer Ruijtenberg zegt per ongeluk: meneer de voorzitter, omdat hij zo gewend is aan het voorzitterschap van de heer Blonk. Dit zit in zijn systeem. De voorzitter aanvaardt het excuus, maar vraagt wat flexibiliteit. De heer Ruijtenberg vraagt: links en flexibiliteit? Maar goed. De

standplaatsensoap. Inmiddels is het uitgemond in een standplaatsendrama. Een drama wat alleen maar verliezers kent. De inwoners van Lansingerland zijn de verliezers, gezien de enorme hoeveelheid brieven, die zij verstuurd hebben. Het gaat hen aan het hart, dat zij niet meer terecht kunnen op de vertrouwde plekken, waar ze hun standplaatshouders willen vinden. De gemeenteraad zijn verliezers. In de ingestuurde brieven komt de gemeenteraad er heel slecht van af. De heer Ammerlaan zei het al: of het terecht is of niet, dat is eigenlijk niet zo belangrijk. Feit is, dat voor de buitenwacht de gemeenteraad onvoldoende daadkracht heeft getoond. De wethouder is de verliezer. Haar blazoen is ernstig beschadigd. Zij wordt hierop aangekeken. Nogmaals: of dit terecht is al dan niet, is minder relevant in dit geval, maar zij wordt er nadrukkelijk op aangekeken, als iemand die dit heeft laten versloffen, die een kuil heeft gegraven, waar moeilijk uit te komen is. De burgemeester is geschaad. Hij, als voorzitter van het college, wordt hier ook op aangekeken, getuige de ingezonden brieven. Maar vooral zijn de ondernemers geschaad, de standplaatshouders. Standplaatshouders, waarvan sommigen al heel lang op een bepaalde plek staan, waarover men kan discussiëren of ze al dan niet opgebouwde rechten hebben en of die überhaupt wel bestaan in een situatie als dit, maar feit is dat voor een aantal standplaatshouders er omzetverlies is, inkomstenverlies. Dat inkomstenverlies is er wellicht ook voor winkeliers, die nu getroffen worden door het feit, dat er plotseling een standplaats voor hun komt. Al met al kent deze hele situatie, dit drama inmiddels, alleen maar verliezers. Met elkaar heeft men het niet goed gedaan. Daar moet men zichzelf ook op aankijken. Nu heeft WIJ een aantal vragen gesteld. Op de eerste vraag een duidelijk ja. Ja, GL is het ermee eens, dat onenigheid natuurlijk afstraalt op de raad. Dit heeft hij zojuist al benoemd. Of hij het eens is met WIJ, dat deze verstoorde relatie uit mondt in radiostilte en dat dit schadelijk kan zijn voor aankomende dossiers: ja, wis en waarachtig kan dat schadelijk zijn. Daarom moet dit zo snel mogelijk opgelost worden. Kan dit grote gevolgen hebben? Ja, het kan grote gevolgen hebben. Dat vloeit voort uit het vorige wat er gezegd is. De laatste vraag vindt hij wat moeilijker te beantwoorden. Vindt u dat alles op alles gezet moet worden om de relatie met alle betrokkenen te herstellen? Met alle betrokkenen? Dat zal wellicht niet gaan. Er zijn namelijk zoveel tegenstrijdige belangen hier inmiddels aan het ontstaan, dat het niet waarschijnlijk is dat alle betrokkenen tevreden zullen zijn met de oplossing die er geboden is. Maar dat hoort ook bij besturen. Daar hoort bij, dat er soms beslissingen genomen worden, die nu eenmaal niet voor iedereen welgevallig zijn. Dat is spijtig, maar is nu eenmaal wel de realiteit, dat men niet iedereen tevreden kan stellen. Hoe gaat men nu verder? Want men moet inderdaad vooruit kijken. De fractie van GL heeft nog geen definitieve mening gevormd over hoe men hier verder moet gaan. GL wil eerst afwachten wat de antwoorden zijn van de wethouder n.a.v. dit bespreekpunt. Wat GL wel nu kan constateren, is dat dit inmiddels een ontzettende gregoriaanse knoop is geworden. GL wenst de wethouder alle daadkracht van Alexander de Grote toe, geen grapje over haar gestalte, om dit te kunnen ontwarren. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef zegt dat het ook haar fractie bijzonder betreft, dat de situatie rond de standplaatsen zo is geëscaleerd. De frustratie en emotie van de betrokkenen is groot en dat is zeer goed voor te stellen. De PvdA had in eerste instantie dat het vertrouwen, dat het college hier een oplossing zou vinden en steunde de motie om hier wel tijdsdruk op te zetten. Om de vaart erin te houden, daar stond de PvdA achter, maar ook de PvdA verwachtte een zorgvuldige oplossing, maar in eerste instantie had de PvdA er vertrouwen in. De uiteindelijke keuze van een loting met de beste bedoelingen heeft zeer ongelukkig uitgepakt. Nu is het zaak om zo snel mogelijk tot een oplossing te komen. Ze wil nu graag antwoord geven op de vragen, gesteld door WIJ. Bent u het met mij eens dat onenigheid met ondernemers, winkeliers en winkeliersvereniging niet goed zijn voor het imago van het gemeentebestuur? Onenigheid, het niet eens zijn over bepaalde kwesties is niet altijd te vermijden, maar de verhoudingen moeten goed blijven. De PvdA denkt dat de grootste zorg is, dat het vertrouwen in de gemeente is geschaad. Dit kan alleen hersteld worden door nu zoveel mogelijk samen met de ondernemers en winkeliers en andere betrokkenen naar een oplossing te zoeken. De burgerparticipatie, die hier ook zo broodnodig is, heeft gefaald. Het onhandig manoeuvreren van het college op bepaalde momenten moest nu gecompenseerd worden door de raad met allerlei pushes en soms ook aandragen van oplossingen. Dat mag niet meer gebeuren. Ook dienstverlening, het werken vanuit de bedoeling zoals wethouder Fortuyn heel hoog in het vaandel heeft staan met al zijn ambtenaren, had hier leidend moeten zijn en niet het puur volgen van de regels van de wet. Vraag 2 en 3 pakt ze samen. Die gaan over de vraag of die verstoorde relatie schadelijk kan zijn voor grote dossiers en of het bijvoorbeeld vertraging kan geven. Daarvan zegt de PvdA: nogmaals, de PvdA denkt dat het college nu echt serieus die participatie, die samenwerking, moet aangaan met de winkeliers, ondernemers en burgers in alle belangrijke dossiers, niet alleen in Berkel, maar in alle kernen. Dat gaat over standplaatsen, parkeren, bouwen, maar ook grotere thema's zoals duurzaamheid. Dus dit agendapunt raakt sterk aan het eerste agendapunt over burgerparticipatie. Tot slot: vindt u dat alles op alles gezet moet worden om de relatie met alle betrokkenen te herstellen? Ja, natuurlijk, dat past ook bij wat ze hiervoor heeft betoogd. Of dat gaat lukken? De heer Ruijtenberg zei het al: het zijn tegenstrijdige belangen. Niet iedereen is misschien op het einde helemaal tevreden. In ieder geval de inzet van het college, maar ook van de andere partijen, moet en zal hoog zijn. Dat voelt ze ook. De samenwerking en daarin ook transparant zijn naar elkaar toe is daarbij essentieel. Ook de

PvdA wil eerst graag horen van de betrokken wethouder hoe zij hier nu in staat. In de tweede termijn gaat ze hierop verder. Dank u wel.

Mevrouw Gielis merkt op, dat er de afgelopen weken zo ontzettend veel over dit dossier gesproken is, dat haar stem het inmiddels heeft begeven. Letterlijk dan, want figuurlijk hebben raadsleden in dit huis gelukkig altijd een stem. Er is al veel gezegd en ze houdt niet van herhalingen. Zeker nu niet. Dit dossier loopt al veel te lang en het is duidelijk dat de gang van zaken in het verleden geen schoonheidsprijs verdient. En dat zegt ze netjes. De heer Heel en alle andere sprekers voor haar hebben voor die enkeling, die dit verhaal nog niet kent vanavond al een uitgebreide terugblik gegeven. De heer Ruijtenberg zei het compact en treffend: het is een drama met alleen maar verliezers. Voor nu is het dus zaak, dat er vooruit gekeken wordt. L3B heeft waardering voor de mea culpa van wethouder Arends en haar inzet van de afgelopen anderhalve week om dit te herstellen. Men is er nog niet, maar de inzet is er wel. L3B heeft de afgelopen weken bewust geen publiciteit gezocht. Wel heeft L3B veel tijd gestopt in het zoeken naar oplossingen en verbindingen. De hele raad heeft betrokkenheid getoond en dat hoort zo bij zo'n dossier, wat iedereen raakt, een drama met alleen maar verliezers. Er wordt nu gewerkt aan oplossingen. Eerst op hele korte termijn. L3B wil dat proces niet verstoren en is erg benieuwd naar de reactie van de wethouder en haar stappenplan voor de komende weken op weg naar de raadsvergadering. Maar er moeten zeker ook nog lijnen worden uitgezet voor het vervolg. Is al eerder gezegd vanavond. Daarom is L3B ook blij met de reactie van de winkeliersvereniging, dat zij in oplossingen willen blijven denken, ondanks het feit dat het niet helemaal naar tevredenheid loopt, maar men moet met elkaar intensief bespreken wat men van dit dossier kan leren. Men moet verder. L3B is het met CDA en PvdA eens, dat de insteek, zeker in de laatste maanden, veel te juridisch is geweest. L3B wil graag dat deze opmerkingen bij de evaluatie worden meegenomen. In antwoord op de vragen van WIJ: natuurlijk is L3B het ermee eens, dat onenigheid met winkeliersvereniging, ondernemers, winkeliers, investeerders et cetera slecht is voor het imago van het gemeentebestuur. Natuurlijk moet er alles aan gedaan worden om de relatie met o.a. de winkeliersvereniging te verbeteren. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Daar moet fors in geïnvesteerd worden. Ze sprak van de week iemand die zei: wat een ophef om zo'n relatief klein onderwerp. Maar ja, het zijn vaak de kleine dingen die er in een heel groot geheel het meest toe doen. Voor nu laat ze het hierbij. Ze is benieuwd naar de reacties van de wethouder. Veel succes.

Beantwoording college

Wethouder Arends heeft op 2 augustus een besluit genomen over de standplaatsen. Onderdeel van dat besluit is vanavond ook genoemd: de verdeling van de locatie middels een loting. De uitkomst van deze loting is alles behalve gelukkig. De commissie heeft dat vanavond genoemd. Dit was te zien bij de ingezonden brieven in de krant. De winkeliersvereniging heeft het genoemd. En meerdere ondernemers hebben het genoemd. Het college begrijpt die gevoelens. Zelf neemt ze dat bijzonder serieus. Haar inzet was er op gericht om gezamenlijk tot een oplossing te komen. Helaas, dat is niet gelukt. Dan is het aan het college om een besluit te nemen. Een besluit, die de kaders van wet- en regelgeving haar geven. Het klinkt raar, maar haar functie heet: wethouder. Ze moet zich aan die wet houden. Die wet is klip en klaar. Het eist dat vaste standplaatslocaties open en transparant zonder enige willekeur aangeboden moeten worden. Ze kan niemand voortrekken en ze kan niemand uitsluiten. Dat is soms, zeker hier, ongelooflijk frustrerend, omdat men soms op basis van gevoel vindt dat iemand recht heeft op een plek. Maar die wet is er om iedereen te beschermen, ook tegen die willekeur. Er is gevraagd naar de hardheidsclausule. De hardheidsclausule kan niet ingezet worden als die regelgeving niet bevalt. Die is bedoeld om onrechtvaardige effecten in de regelgeving tegen te gaan. Ze snapt dat men hierbij denkt en het gevoel heeft, dat hier sprake is van onrechtvaardige uiting van die regelgeving. Maar dat is het hem nou juist. De regelgeving is hierbij juist bedoeld om geen mening op die marktwerking te hebben. En dat men geen mening heeft op concurrentieverhoudingen of willekeur. Die vrije marktwerking strookt niet altijd met het gevoel van een ieder en van haar, tussen de wens en de wet, de kloof die vanavond genoemd wordt, die zit hier tussen. Men wordt met elkaar een kant op gedwongen, die gewoon niet goed voelt. Iedereen heeft dat uitgesproken. Ook de heer Heel heeft dat uitgesproken. Ook in alle gesprekken met standplaatshouders wordt dat uitgesproken. De wethouder heeft de afgelopen periode verkennende gesprekken gevoerd, ook met de ingelotenen. In die gesprekken heeft zij de commotie vanuit alle gebieden nadrukkelijk besproken met de ingelote standplaatshouders. Ook alle alternatieven zijn besproken en doorgenomen. De nieuwe standplaatshouders houden vast aan de plek bij de vis. Het college is in gesprek met de winkeliersvereniging. De burgemeester en zij hebben met het bestuur gesproken. Ze ziet en hoort hun ontevredenheid en die begrijpt ze. Het is ook niet uit te leggen, ook niet aan hun achterban. Dat begrijpt de wethouder ook. Naar elkaar is uitgesproken dat men daaraan wil werken. Mevrouw Van Olst merkt op, dat de wethouder het nu heeft over de periode na het besluit. Hoe kan de wethouder nou zeggen dat ze er alles aan gedaan heeft, terwijl ze niet bij die gesprekken aanwezig is geweest. Wethouder Arends wil daar straks op terug komen. Dat is een hele goede. Want dat

is haar aangegeven en dat neemt ze zich ter harte. Zoals ze er nu naar kijkt, had ze eerder in die ring moeten springen. Ze had die zichtbaarheid in die gesprekken zelf moeten hebben. Er zijn heel veel gesprekken geweest en in die gesprekken is geprobeerd om al die tegengestelde belangen dichter bij elkaar te brengen om juist te voorkomen wat nu het besluit heeft gemaakt. Juist om onderling te kijken naar dit centrum, of men er met elkaar uit zou komen. De commissie mag haar verwijten, dat ze zelf niet bij die gesprekken is geweest, want dat gaat ze in het vervolg ook anders doen. In de gesprekken, samen met de burgemeester, met de winkeliersvereniging is naar elkaar uitgesproken: dit willen wij niet, we willen het met elkaar doen, want uiteindelijk hebben we elkaar hard nodig met al die dossiers en ontwikkeling waar we nog voor staan in het centrum. Gisterenavond ging het over Berkel centrum oost. Onlangs heeft de raad gesproken over west. Dan heeft men elkaar gewoon hartstikke hard nodig. Juist ook met die verschillende belangen, want het brengt vanuit die verschillende perspectieven, dat men gezamenlijk hetzelfde doel nastreeft naar een prachtig centrum voor ondernemers en inwoners. Ook met alle andere betrokken heeft de wethouder gesprekken gehad en de aankomende periode gaat ze gesprekken voeren o.a. met de winkels die tegenover de vis staan, de Kaaswaag en de Etos. Ze weet dat zij het niet leuk vinden, dat er een standplaats komt met dezelfde branche. Daarover wil ze met hen in gesprek. Mevrouw Den Heijer hoort de wethouder zeggen dat ze veel in gesprek gaat. Een goede les van de vorige periode, dat wil ze nu beter doen. Dat snapt ze, goed dat de wethouder dat benoemt. Maar wat heeft de wethouder dan in handen, in dat gesprek, om vertrouwen te krijgen? Wethouder Arends heeft zichzelf in handen. Met elkaar gaat het over de rollen, de taken en doelstellingen die nagestreefd worden. Over de oplossing komt ze straks. Gevraagd werd wat de vervolgplannen zijn, daar komt ze zo nog even op terug. De gemeente is bezig met de voorbereiding van het nieuwe standplaatsenbeleid. Alles wordt ten opzichte van elkaar afgewogen. Van dit traject heeft de wethouder echt wel geleerd. Het standplaatsenbeleid wordt hier uitgebreid met elkaar besproken. In de voorbereiding worden uiteraard de winkeliersvereniging, de winkeliers, maar ook de standplaatshouders betrokken. Hier gaat men de discussie met elkaar aan, over de vraag welke keuzes belangrijk zijn om te maken voor het beleid, dat het past in de tijd en in de geest van nu. Met elkaar staat men aan het roer. Dit betreft niet alleen het centrum van Berkel maar uiteraard ook van Bergschenhoek en Bleiswijk. Terugkijkend: ze had zelf eerder moeten springen in die ring. Het verbaast de heer Ruijtenberg toch een beetje dat zij dit zegt. Op 13 maart is hier met elkaar over gesproken. Hij heeft het net nog even terug gezocht. Dat was toen n.a.v. insprekers, waar mevrouw Den Heijer toen vragen over heeft gesteld. Dat was een best heftig debat hier geweest. Dat is een half jaar geleden. Waarom heeft ze dan pas anderhalve week geleden besloten om er in te springen? Waar waren haar voelhorens om niet in maart al te denken: hier moet ik wat meer op doen? De betrokkenheid van wethouder Arends van het begin af aan, was 200%. Elk gesprek wat voorbereid werd, elk gesprek wat had plaats gevonden en de evaluatie daarvan en de vervolgstappen, was ze er continu bij betrokken. De fout die ze heeft gemaakt, is dat ze zelf niet bij de gesprekken is geweest. Dat klopt. Maar als het gaat over haar betrokkenheid en haar duidelijkheid m.b.t. dat er gezamenlijk naar een goede oplossing gezocht moest worden, daar was ze volledig, 100%, 200% bij. Die opdracht lag er ook. Ze was alleen zelf fysiek er niet bij. Mevrouw Van Olst vraagt of de wethouder een inschatting kan geven van hoe het was geweest als zij er wel bij was geweest. Wethouder Arends vindt dat best ingewikkeld, omdat ze ziet met hoeveel gedrevenheid de mensen aan tafel, mensen uit dit huis, de ambtenaren, de directeurs, zich gebogen hebben om er gezamenlijk uit te komen. Daar heeft de wethouder continu van gehoord. Ze had daar ook vertrouwen in. De belangen staan soms zo haaks op elkaar en dat begrijpt ze ook van ondernemers. Als de één op een andere plek gaat staan, heeft de ene meer inkomsten en de ander minder inkomsten. Ze begrijpt dus ook die tegengestelde belangen. Het liefst zou ze willen, dat er gunfactor naar elkaar is en dat ze er met elkaar uit zouden komen. Ze kan hier niet zeggen, wat als ze zelf aanwezig zou zijn geweest bij die gesprekken. Gevraagd wordt om daadkracht; dan had ze moeten zeggen: u moet er nu uit komen. Als ondernemers er samen niet uit kunnen komen. Ze kan niet zeggen tegen een standplaatshouder: u gaat vanaf morgen daar staan, als hij zelf zegt: maar ik wil daar niet staan. De heer Ruijtenberg is heel erg voorstander van een utopische samenleving, maar leeft de wethouder zelf niet een beetje in een utopische samenleving als ze realistisch verwacht dat twee ondernemers, die allebei vechten voor het beste plekje, die allebei vechten voor het voortbestaan van hun onderneming, voor hun inkomen, dat zij er dan niet samen uit komen? Had de wethouder echt verwacht dat ze er samen uit zouden komen? Wethouder Arends verzucht dat dit inderdaad de conclusie is geweest, dat ze er niet uit kwamen. De heer Ruijtenberg merkt op, dat dit de conclusie is. Maar had ze het echt verwacht? Wethouder Arends antwoordt dat haar inzet daar wel naar was. Sorry, ze had het gehoopt. De heer Ruijtenberg begrijpt, dat ze het dus blijkbaar niet verwacht had. Of wel verwacht. Ja of nee. Wethouder Arends wil best ja of nee zeggen, maar ze vindt dat een ingewikkelde vraag. De inzet was de doelstelling om tot een gezamenlijke oplossing te komen. De heer Ruijtenberg denkt dat als ze het gesprek aan gaat, zij dan toch een bepaalde verwachting heeft van het gesprek. Ze kan toch niet zeggen: ik hoop dat er iets uit het gesprek komt. Ze heeft toch een bepaalde verwachting van een gesprek, anders gaat ze toch geen gesprek aan? Wethouder Arends antwoordt, dat als het gesprek aangegaan wordt, de doelstelling helder moet zijn, waar men uit wil komen. Die was klip en klaar en helder. Drie dingen wilde ze oplossen. De doelstelling was klip en klaar.

Of ze verwacht dat die tegengestelde belangen verenigbaar worden, dat heeft ze dan gehoopt. In gesprekken is duidelijk gebleken dat het dus niet gerealiseerd is. De heer Ruijtenberg begrijpt, dat ze verwacht had dat men eruit kwam. Dank u wel. Wethouder Arends was gebleven bij haar zichtbaarheid. Haar zichtbaarheid is onvoldoende geweest, naar de winkeliersvereniging en in dat traject. Ze gaat dan ook zelf een veel actievere rol nemen. Daar zijn de afspraken met de winkeliersvereniging op gemaakt. Maar ook gestructureerd, samen met hen. Er is de afspraak, dat ze zelf van hen hoort waar ze mee zitten, in hun verantwoordelijkheden en die van de gemeente. Soms zijn die ook anders, maar het is belangrijk om dat van elkaar te weten. Dan het vervolg. Meerdere fracties noemde dat a. Het college wil toch die breed gedragen wens, het open karakter van het plein bij het carillon. Met standplaatshouder Steentjes heeft ze afgelopen maandag nog gesproken. Zij willen dat ook. Zij willen wel mee werken aan de openheid van het plein. Zij hebben een alternatieve locatie aangewezen. Dat is het versplein. Daar gaat een ongelooflijke ontwikkeling plaats vinden, echt een grote bouwput. Toch heeft de wethouder tegen hen gezegd dat ze er alles aan gaat doen, dat het onderzocht gaat worden, samen met hen, naar de haalbaarheid, of het mogelijk is, de alternatieve locatie die zij hebben aangegeven. De wethouder heeft er goede hoop op. Dank u wel. Mevrouw Den Heijer was nog even op zoek naar de toekomst. Wat gaat er nou gebeuren? Wat verwacht de wethouder van de toekomst? Hoe komt dat vertrouwen weer terug? De wethouder zegt nu zelf in gesprek te gaan. Op zich zou dat niet moeten uitmaken. Als de wethouder er zoveel procent bij betrokken is geweest, dan moeten de ambtenaren dat ook gevoeld hebben. Maar hoe ziet dat stappenplan er nou uit, zoals L3B dat noemde? Zelf ziet ze het nog niet helemaal. Wethouder Arends zegt dat dit op verschillende onderdelen is. De relatie werd al genoemd en haar zichtbaarheid. Eén deel gaat over de samenwerking met stakeholders, de winkeliers, de winkeliersvereniging en de standplaatshouders samen met de gemeente als het gaat over de grote opgaves in de gemeente. Dat is het hele college. Daar heeft de wethouder een rol in en daar hebben de andere portefeuillehouders ook een rol in, omdat meerdere een project dan wel een ontwikkeling in de gemeente hebben. Dat vraagt van het college, en zeker van de wethouder n.a.v. deze situatie, een heel actieve rol en samenwerking met de winkeliersvereniging, waarin samen gezegd wordt welke stappen men wil nemen. Wat is voor een ieder heel erg belangrijk? Hoe komt men tot gezamenlijkheid? Wat voor het hele centrum nodig is, om met elkaar de richting te gaan bepalen. Dat is één deel. Een ander deel is nog steeds de wens om het plein een open karakter te geven. Daarvoor heeft standplaatshouder Steentjes een handreiking gedaan. Ze zien toch nog een alternatieve locatie. Samen met hen wordt gekeken of het haalbaar is, gezien de grote bouwput die daar gaat komen. Wat is er dan voor nodig om dat haalbaar te maken? Dat is het andere belangrijke onderdeel. Daarnaast: hoe werk je aan vertrouwen? Door transparant en eerlijk te zijn en te zeggen waar je voor staat en te doen dat wat met elkaar is afgesproken. Dat moet met elkaar blijken, of zij het vertrouwen terug krijgt, om samen te werken aan de relatie, wat nodig is met alle partijen voor het centrum van Berkel. Mevrouw Van Olst had nog wat vragen aan de wethouder gesteld. Dank u. Wethouder Arends dacht dat zij redelijk alle vragen had behandeld in haar spreektekst. Maar als WIJ nog wat mist, noem die dan in de tweede termijn. Mevrouw Verhoef wil toch even op het stappenplan in gaan, wat de wethouder nu noemt. Nu standplaatshouder Steentjes op het versplein wil staan, lijkt het goed komt, door samen te werken aan vertrouwen en richting te bepalen. Er zijn toch ook nog andere ondernemers, die niet blij zijn met hoe het nu gaat verlopen op de plek bij de vis? Daar zijn allerlei frustraties over geuit. Is er nog een kans dat daar een oplossing voor komt? Is het een done-deal dat de drie ondernemers, die nu die plek toegewezen hebben gekregen, daar ook echt gaan komen? Wethouder Arends hoort haar twee elementen noemen. De wethouder gaat op korte termijn de gesprekken aan met de winkeliers, die het betreft. Dat is één. Het tweede is, dat het een gegeven is, dat de drie standplaatshouders, die ingeloot zijn, daar een plaats krijgen. De wethouder heeft in de afgelopen weken die gesprekken gevoerd, om te kijken naar een andere uitkomst. De drie ingelotenen hebben aangegeven: wij gaan gebruik maken van de standplaats bij de vis. Mevrouw Gielis vraagt of die vergunningen al verleend zijn. Wethouder Arends antwoordt dat de vergunningen nog niet verleend zijn. Mevrouw Van Olst vraagt of de wethouder kan aangeven, wat nou de concrete stappen zijn de komende maand of voor de raadsvergadering. Wat gaat de wethouder doen? Wethouder Arends geeft aan, dat dat drie elementen zijn. Met standplaatshouder Steentjes kijken naar de tijdelijke oplossing aan het versplein, wat daar mogelijk is gezien de ontwikkeling die daar gaat plaats vinden. Het tweede is dat zij de gesprekken aangaat met de betreffende winkels tegenover de locatie van de vis. Ten derde: intensivering van de gesprekken, die ze met de winkeliersvereniging heeft en ook met de verdere stakeholders in het centrum. Er zijn natuurlijk veel meer onderwerp, waarover men in gesprek gaat. Over oost, west. Er zijn heel veel dossiers, waarover gesprekken met stakeholders aangegaan worden. Mevrouw Van Olst begrijpt, dat de wethouder graag het vertrouwen wil terugwinnen van alle betrokkenen. Wat gaat de wethouder doen als dat niet gaat lukken? Wethouder Arends antwoordt dat dat wel gaat lukken. Dat zegt ze hier vanavond. Natuurlijk, daar moet zij aan werken en daar moet men met elkaar aan werken, maar dat gaat lukken. Dank u wel.

Mevrouw Van Olst heeft er behoefte aan om even te overleggen met haar fractie. Ze denkt daar 5 minuten voor nodig te hebben. De voorzitter schorst de vergadering tot 21.20 uur.

Schorsing

Na de schorsing heropent de voorzitter de vergadering. Voordat zij overgaat tot de tweede termijn, heeft zij het verzoek gekregen van de heer Heel of hij in de gelegenheid mocht worden gesteld om nog even iets naar voren te brengen. Bij uitzondering geeft zij hem deze gelegenheid. Het is geen gewoonte om dit toe te staan. Wel houdt zij hem aan de termijn van 3 minuten, maar dat moet lukken.

Inspreker 1:

De heer Heel had in de procedure gelezen, dat er mogelijkheden waren voor ook een tweede termijn voor sprekers. Hij heeft niet gelezen, dat het wel bij de raadsvergadering mag, maar niet bij de commissievergadering. Hij heeft vanavond de wethouder gehoord en een aantal raadsleden. Daarbij is hem een aantal dingen opgevallen. Hij moet ook toegeven, dat de wethouder het zich behoorlijk aangetrokken heeft. Dat waardeert hij bijzonder. Maar een paar punten vallen hem op, die dan toch niet genoemd zijn. Het feit dat Steentjes nu met een alternatief is gekomen, is al benoemd tijdens de gesprekken bij de voorbereiding om tot een oplossing te komen. Het is toen van tafel geveegd vanwege de bouwput. Dit is geen nieuw alternatief. Hij vindt het jammer te horen, dat er nu wel serieus naar gekeken wordt en dat het toen niet opgepakt is door de betrokken ambtenaar en de juristen die daarbij aanwezig waren. Als de wethouder in gesprek gaat met de winkeliers, de horeca in de omgeving van de vis, houd er dan rekening mee, dat de nieuwe standplaatshouders, de kiosken, een afmeting hebben van ruim 6 tot 8 of 9 meter. Dat betekent dat de locatie vis het volledige uitzicht van de horecaondernemers blokkeert. Zij worden totaal geïsoleerd. Neem dat mee in de overweging om te zoeken naar een oplossing. In de beantwoording van de wethouder heeft hij gemist, een aantal raadsleden heeft daar ook naar gevraagd: wat heeft de wethouder in de hand om tot een oplossing te komen? Afgelopen week is twee maal met elkaar gesproken. Heel positief, heel constructief. Maar die drie standplaatshouders komen er. Kan de wethouder zich realiseren wat dat betekent voor de ondernemers in de directe omgeving, hoe zij daarop gaan reageren? Hij heeft geprobeerd om met die drie nieuwe standplaatshouders in gesprek te gaan, hij is nog even in afwachting van de adressen en emailadressen van de ondernemers, anders had hij dat de afgelopen dagen al geprobeerd. Hij wil met hen in gesprek. Hij wil met hen spreken over in wat voor situatie zij terecht gaan komen. Dat gaat allemaal niet dwingend, dat wil hij ook niet. Hij hoopt dat hij op heel korte termijn de adressen van die nieuwe standplaatshouders mag ontvangen. Dan heeft hij gehad wat hij wilde zeggen.

De heer Dieleman vraagt of hij een toelichtende vraag mag stellen aan spreker. De voorzitter wil soepel zijn. De heer Dieleman bedankt haar daar voor. Spreker geeft aan, dat er een gesprek gaat plaats vinden met de nieuwe standplaatshouders en dat ze niet dwingend zullen zijn. Een beetje een ondertoon meende hij toch wel te bespeuren. Wat wil de winkeliersvereniging dan gaan communiceren richting deze nieuwe standplaatshouders. De heer Heel geeft aan, dat hij vecht voor de ondernemers. Als men kijkt naar wat dit betekent voor het ondernemersklimaat, met name voor alle ondernemers in Berkel centrum. Wat het betekent voor de ondernemers in het Westenwater, mag hij toch wel met standplaatshouders, die men helemaal niet wil, een gesprek hebben? Dan mogen ze toch wel een toon inzetten, dat zij ze niet wensen? Hij vindt dat een terecht uitgangspunt. Hij kan dat niet met een pistool en mes op tafel doen, maar hij mag wel de standpunten van de winkeliersvereniging en van de ondernemers duidelijk kenbaar maken aan de nieuwe standplaatshouders. Zij moeten zich ook realiseren in wat voor gebied ze terecht komen. Een acceptatie van de omgeving en andere ondernemers is voor hun ook heel belangrijk. De heer Dieleman gaat uiteraard niet over de statuten van de winkeliersvereniging of hoe dat werkt. Er zijn standplaatshouders lid van de winkeliersvereniging. Stel dat die drie nieuwe standplaatshouders zich willen gaan inzetten voor de ontwikkeling van Berkel centrum en dat de beste optie daarvoor is om lid te worden van de winkeliersvereniging. Hoe gaat de winkeliersvereniging daar dan inzitten? De heer Heel wil eerst in gesprek. Hij kent ze niet, hij weet niet wie het zijn. Bij toeval heeft hij al kennis gemaakt met één standplaatshouder. Dat is de nieuwe Griek. Een enthousiaste man, een goede ondernemer, daar is niets van te zeggen. Daar kan ook niets van gezegd worden, dat wil hij ook helemaal niet. Of ze lid worden, weet hij niet. De vereniging is niet verplicht om iedereen die zich aanmeldt op te nemen. Er is ook een achterban, waar verantwoording aan afgelegd moet worden.

Tweede termijn

Mevrouw Van Olst begint met de vragen die nog open stonden. De eerste heeft te maken met het overleg met de nieuwe kraamhouders en de alternatieven. Wat heeft de wethouder hun kunnen bieden? Waarom zijn ze hier niet op ingegaan? De heer Van Santen noemde al een schikking of iets dergelijks. Hoe zit dat in elkaar? Volgende vraag. Waar verwacht de wethouder nog problemen? Verwacht ze dat één of meerdere partijen een juridische procedure gaat starten? Bijvoorbeeld de standhouders, de Etos, de

Kaaswaag of de winkeliersvereniging. De vierde vraag was: hoe denkt de wethouder dat de bevolking hiermee om gaat? Hoe gaat de wethouder ervoor zorgen dat de inwoners van Lansingerland niet langer de noodzaak zien tot het sturen van ingezonden brieven aan de Heraut? Dat de rust weder keert in de gemeente. De vraag is eigenlijk: wat gaat de wethouder bespreken met betrokkenen? Wat is de onderhandelingsruimte? Wat heeft de wethouder te bieden aan de winkeliers? Ze kan het gesprek wel aangaan, maar ze zal iets moeten bieden, want er is een probleem bij deze winkeliers en deze is vergroot door het besluit van deze gemeente. Ze zal iets moeten bieden om dit op te lossen. Dan nog een vraag over het vertrouwen. De wethouder is in beweging gekomen door de druk, die ontstaan is. De heer Ruijtenberg noemde al, dat er in maart al om gevraagd is. Toen was al te zien dat dit misschien een probleem zou kunnen opleveren. Uiteindelijk is de wethouder, door de druk die ontstaan is, in actie gekomen. Hoe kan men er nu op vertrouwen, dat ze dit in andere dossiers direct op pakt? WIJ wil graag nog een terugkoppeling over de stappen, die de wethouder heeft genoemd en wil zetten. WIJ verwacht de eerste terugkoppeling in de raad van 3 oktober. Dank u wel.

De heer Ammerlaan bedankt de wethouder voor het uitvoerige en goede antwoord. Zij gaf duidelijk aan hoe ze erin zat. Dat vond hij goed om te horen. Hij zit even te kijken naar wat hij gehoord heeft en wat hij erover op te merken heeft. Ja, vrije marktwerking en wetgeving, dat belemmert elkaar wel eens meer. Dat heeft hij begrepen. De wethouder wil zichtbaar zijn. Zichtbaarheid is één, maar aanwezigheid is twee. Ze is niet zo groot, maar gewicht in de schaal doet ook vaak een hoop. De aanwezigheid van een wethouder doet altijd wat. Dat is ze zich nu bewust en in dat kader zegt hij dat ook. Gevraagd is of als zij erbij was geweest, zij dan wel een oplossing had kunnen forceren. Misschien had dat met haar aanwezigheid gekund. Twee concullega's komen er samen nooit uit, dat klopt. Er had een andere vindingrijkheid moeten zijn, die tot een oplossing moet komen. Anders kan men praten tot men een ons weegt. Men kan niet altijd door blijven praten, want onder druk wordt alles vloeibaar. Hij hoopt dat het tot een oplossing komt. De oplossing bij de verswinkels is eerder aangereikt. Dat was moeilijk en lastig, maar door druk gaat men toch nog eens kijken en denken. Dan gaat er toch op een gegeven moment bewogen worden. Dat is zijn ervaring. Dat moet men bereiken om toch tot iets te komen. Hij wenst de wethouder veel vertrouwen en wijsheid om er uit te komen.

Ook de heer Van Santen bedankt de wethouder voor de duidelijke uitleg, waarom het besluit zo is genomen. De wethouder heeft tegelijkertijd ook wel aangegeven, zich er niet goed bij te voelen. Ook heeft zij aangegeven, dat het beter was geweest dat zij zelf gesprekspartner had moeten zijn. Daar is hij het van harte mee eens. Het siert de wethouder dat zij dit toegeeft. Mede daarom heeft hij het vertrouwen dat met deze ervaring op zak, de wethouder de dossiers die nog spelen en gaan spelen tot een bevredigend einde gaat brengen. Dank u wel.

Mevrouw Den Heijer heeft geluisterd naar de wethouder. Vooral met het oor, hoe ze dat vertrouwen nou weer kan krijgen, dat er een oplossing komt voor deze vervelende situatie. Het is goed dat de wethouder aangeeft wat ze beter had kunnen doen. Dat ze ook excuses maakt, dat is dapper. Wel neemt D66 de wethouder wel kwalijk de situatie die nu is ontstaan. Er komt een actieplan om weer in gesprek te komen, maar eerlijk gezegd ziet D66 nog geen duidelijke lijn hoe het nou het daadwerkelijke verschil gaat maken. Verschil is dan de inzet van wat tot nu toe is geweest. Wat is dat essentiële verschil nu echt? Tegelijkertijd is de vraag gesteld: wat heeft de wethouder nou in handen om tot een oplossing te komen? Hoe gaat men nu uit dat moeras komen? Het wordt er niet makkelijker op. Het is alleen maar ingewikkelder geworden. D66 hoopt, dat de wethouder zich daar echt van bewust is. Er zijn veel nieuwe risico's bij gekomen. Er loopt een rechtszaak. Er komen nieuwe ondernemers, die misschien niet welkom zijn. Daar heeft de gemeente wel weer een verantwoordelijkheid voor. De heer Dieleman vraagt over welke rechtszaak mevrouw Den Heijer het heeft. Mevrouw Den Heijer bedoelt de bezwaarprocedure. En er wordt nog gesproken met de achterbannen van de huidige winkeliers om tegen het besluit van de gemeente in te gaan. Allemaal nieuwe risico's die erbij zijn gekomen, waardoor er toch een heel andere strategie moet komen, anders dan er tot nu toe gedaan is. D66 ziet dat verschil gewoon niet. Dat geconstateerd hebbende, wenst zij de wethouder ontzettend veel wijsheid toe de komende dagen om hiermee om te gaan. Het is heel lastig om als raad hier een rol in te spelen, omdat het vooral uitvoering is. Hoe meer de raad zich hierin gaat mengen, hoe ingewikkelder het wordt om tot een oplossing te komen. D66 is daar ook terughoudend in, terwijl ook hun handen jeuken om hier oplossingen te vinden. Graag wil ze wel op de hoogte worden gehouden met wat het stappenplan gaat opbrengen en welke strategie wordt gekozen om hier uit te komen. D66 wil dan ook in de aankomende raadsvergadering hier een update van hebben en ook tijd hebben om het er weer over te hebben met elkaar. Dank u wel.

De heer Dieleman denkt dat één van de lastigste dingen voor een mens is, om toe te geven een fout te hebben gemaakt. Dat is niet gemakkelijk. Dat is niet makkelijk als iemand op zijn werk een fout maakt, maar het is nog veel lastiger om dat in het publiek aan te geven, terwijl er een hele groep raadsleden zit te kijken. Dat heeft wethouder Arends net echt heel goed gedaan. Ze heeft heel duidelijk aangegeven

hoe dit proces is verlopen en ook welke punten het college beter had kunnen doen, anders had moeten doen, daar is van geleerd en dat gaan ze anders doen. Dat maakt dat de CU vertrouwen heeft in hoe het college er verder mee aan de slag gaat. Hij zegt heel bewust: het college. Wethouder Arends speelt daarin een heel grote rol als portefeuillehouder van dit dossier, maar er zijn meer collegeleden die hierin een rol te vervullen hebben, dus daarom: het college heeft hierin een rol in te pakken met wethouder Arends daarbij voorop. De manier waarop wethouder Arends zojuist door het stof ging, aangaf dat dingen fout zijn gegaan, aangaf dat sommige keuzes heel bewust zijn gemaakt en een plan aangaf hoe ze ermee verder wil gaan, heeft de CU er alle vertrouwen in. De CU sluit aan bij de opmerking van mevrouw Den Heijer, het is goed om de eigen rolvastheid te kennen, om als raad dit nauwlettend te volgen, want dat hoort ook bij de controlerende taak. Als er iets speelt in de dorpen: goed volgen hoe het college daarmee om gaat. De update bij de raadsvergadering ziet de CU graag tegemoet, met alle informatie die dan weer aan de raad te geven is. Ondertussen wenst hij het college heel veel succes bij de verdere uitvoering van deze werkzaamheden. Dank u wel.

De heer Ruijtenberg heeft in zijn eerste termijn al gezegd, dat iedereen dit met elkaar niet goed heeft gedaan. Dat wordt ook geconstateerd, dat is al heel vaak gezegd. De wethouder heeft in haar termijn duidelijk aangegeven, dat ook zij erkent wat zij fout heeft gedaan. Zij heeft erkend, dat ze dit in de toekomst in andere dossiers anders zou doen. Hij zou kunnen constateren, dat de politieke antenne van wethouder Arends in dit geval niet goed afgesteld was, maar een antenne kan bijgesteld worden om ervoor te zorgen dat het beter is. GL schenkt wethouder Arends dan ook het vertrouwen om een goede oplossing te kunnen vinden. Hij wil daar geen termijn aan hangen, want nu is al gebleken, dat elke termijn een illusie is geweest. Het is niet realistisch. Net als de CU kiest GL in dit geval voor zorgvuldigheid boven snelheid. Maar GL geeft wel aan: los het op. GL geeft de wethouder vertrouwen, maak het daadwerkelijk ook waar. Dan wil hij toch nog reageren op wat de heer Heel zei. De heer Heel vertegenwoordigt slechts de mening van het bestuur van de winkeliersvereniging en daarmee geeft hij aan wat zijn achterban zegt. Desondanks bekwam hem toch een gevoel alsof de winkeliersvereniging niet bepaald open staat voor inclusie. Alsof de winkeliersvereniging hier wil gaan bepalen welke ondernemers wel en welke ondernemers niet zich hier mogen vestigen, waarbij men aan geeft: wij willen het wel of wij willen het niet. In het belang van de toekomst van Berkel centrum vindt hij dat een onwenselijke situatie. Het centrum gaat uitbreiden, het centrum gaat groter worden, er zullen ondernemers bij komen, ook ondernemers van buiten deze gemeente, ondernemers die men niet mag weren, ondernemers waar men een normaal open gesprek mee aan moet gaan en niet van tevoren aankondigen: eigenlijk zijn jullie ongewenst. Dat is geen ondernemerschap waar men voor moet staan. GL gaat niet over de statuten van de winkeliersvereniging, daar wil hij ook niet over gaan, maar hij wil wel duidelijk zeggen, dat hij zich zorgen maakt over de toon die zojuist uitgesproken is. Daar wil hij het nu bij houden. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef wil allereerst de wethouder bedanken voor haar oprechte uitleg en ook wel excuses op een aantal punten. Ze heeft de zaken in ieder geval goed toegelicht. In de aanloop naar deze tweede termijn heeft ze hard zitten denken wat ze eigenlijk nog zou kunnen zeggen. Ze vindt het moeilijk, want ze voelde vooral een beetje somberheid. Dat heeft ook te maken met wat de heer Ruijtenberg zei. Ze voelde een beetje somberheid van: hoe gaan we hier nou uitkomen? Hoe komt men nou in dit geval, in deze concrete situatie met een oplossing, die inderdaad redelijk acceptabel is voor de diverse partijen. Ze blijft dat sombere gevoel houden, maar ze blijft wel hoopvol. Dus ze wenst de wethouder veel kracht en wijsheid toe, maar ook de winkeliers. De oproep van de heer Ruijtenberg is in die zin ook wel uit haar hart gegrepen. Wat ze verder nog zou willen vragen aan de wethouder is of zij het stappenplan, zoals zij dat heeft geschetst, iets concreter kan maken, ook met een tijdslijn erbij. Dan wil ze toch positief uitkijken naar volgende projecten in Berkel en de andere centra rondom de ontwikkeling. Bedankt.

Mevrouw Gielis denkt dat eigenlijk alles al gezegd is. Er is al zoveel over gesproken. De dikke complimenten voor de reactie van de wethouder in de eerste termijn kan ze onderschrijven. Zoals ook de woorden van de heer Van Santen. Ze wenst iedereen in de verdere ontwikkeling van dit dossier heel veel sterkte en succes. Kom op, jongens, laat men met elkaar verstandig zijn. Het is voor iedereen in dit dorp beter dat men er gewoon uit komt met elkaar. Dank u wel.

Beantwoording college

Wethouder Arends vindt het een terechte vraag van de heer Heel. Hoe kan het dat bij eerdere gesprekken deze alternatieve locatie is genoemd, wat toen niet tot de mogelijkheden behoorde en nu mogelijk toch verkend gaat worden? Ze snapt die vraag. Het is gelegen in de grote ontwikkeling van mogelijk wel drie jaar een heel grote bouwput, die heel dicht bij de winkels gaat komen. Maar de handreiking die standplaatsouder Steentjes heeft gedaan, dat zij daar naar willen kijken ondanks die bouwput en dat de gemeente daar naar wil kijken en een goede verkenning daarop gaat doen en alle

mogelijkheden in kaart brengt met alle opties op tafel om er dan over te besluiten. Samen met de winkeliersvereniging en samen met standplaatshouder Steentjes. Of dat besluit ja of nee wordt, het wordt gezamenlijk genomen. Er werd ook gevraagd naar wat de wethouder nou in handen heeft om te gaan doen. De wethouder weet niet waar op gedoeld wordt. Er wordt weleens gevraagd: kunt u geld bieden? Nee, dat kan niet. Dat valt niet in behoorlijk bestuur. Ze wil zichzelf elke dag in de spiegel aan kunnen kijken. Dat gaat zij niet doen. Verwacht dat niet van haar. Als mensen schade lijden onder een besluit, die het college of de gemeente hier maakt, dan zijn daar goede afspraken, goede regels voor, om dat te onderzoeken en dat te erkennen. Dat zijn de mogelijkheden. In gesprek is wel haar uiterste ambitie om gezamenlijk dat belang te zien. Daar mag ze op aangesproken worden. Dat heeft zij in handen. In die onderhandeling. Maar als er iets anders van haar gevraagd wordt, wat buiten behoorlijk bestuur valt: dat mag ze niet, dat wil ze niet en dat kan ze niet. Mevrouw Van Olst stelde een paar concrete vragen. Of er nog meer problemen worden verwacht. Ja, een aantal mensen heeft aangegeven, dat ze mogelijk een proces gaan aanspannen. De winkeliersvereniging noemde dat ook. Het college hoopt natuurlijk dat het niet zover gaat komen. Er is echt gezocht om er op een andere manier uit te komen. Het is echt juridisch uitgezocht: kan het niet op een andere manier? Dit is echter de enige manier. Ook als er bezwaren komen, ze is geen rechter, maar wat er voor ligt, wat de commissie gezien heeft, is houdbaar. Er wordt gevraagd wat ze gaat doen, zodat er geen ingezonden brieven meer komen. Ze zou willen, dat ze dat hier kon vragen. Stuur geen ingezonden brieven, want iedereen is hier beschadigd. Iedereen. Niemand wil dit. Helemaal niemand wil dit. Dit komt voort uit een andere wens en de gedrevenheid die hier met elkaar gevoeld wordt. Ieders betrokkenheid maakt soms dat men boos wordt en het niet begrijpt. Dat snapt de wethouder, want is ook helemaal niet begrijpen, wat men hier met elkaar doet. Ze kan het niet afdwingen, maar ze hoopt daar wel op. Het hangt natuurlijk wel af van de oplossing, denkt ze, die gevonden gaat worden met standplaatshouder Steentjes. Dat zou er cruciaal in kunnen zijn. Er is geschetst: er is zoveel druk gekomen en toen is de wethouder pas tot actie over gegaan. Dat bestrijdt de wethouder. Ze is er continu bij geweest met al haar betrokkenheid. Die actie was wel aanwezig, maar niet zichtbaar. Zelf was ze daar niet zichtbaar in. De vraag m.b.t. andere dossiers. Men mag weten dat de wethouder hiervan heel veel geleerd heeft. En volgens haar iedereen. Laat dat voor haar een heel harde les zijn. Ze kan niet zeggen, dat ze nooit geen fouten meer maakt, maar dan zal daar over gesproken gaan worden. Het voorstel, de eerste aanzet voor een actieplan of stappenplan. Terecht dat gevraagd wordt om meer uitwerking en ook met een tijdspad. Ze kan afspreken, dat ze dat verzorgt voor 3 oktober voor de raadsbehandeling, zodat de raad daar naar kan kijken en mogelijk suggesties kan aanreiken of kan bekrachtigen met elkaar. Mevrouw Den Heijer noemde het al: het wordt ingewikkelder en ingewikkelder, er komen nog steeds risico's bij. Ja, dat klopt wat ze schetst. Maar iedereen is er van doordrongen dat men met elkaar naar een oplossing wil. Dat vraagt van iedereen opnieuw te kijken naar de mogelijkheden die met elkaar ontdekt gaan worden. Goed dat ze hoort, dat zorgvuldigheid ook belangrijk is. Niet de druk, maar neem de tijd om het met elkaar te doen en alles af te wegen. Ze heeft redelijk alle vragen behandeld. Dank u wel.

De voorzitter wil nog één punt naar voren brengen. Ze heeft mevrouw Van Olst en mevrouw Den Heijer gehoord over 3 oktober. En ze hoorde van de wethouder een toezegging m.b.t. een stappenplan en actieplan 3 oktober. Wethouder Arends zegt dat dit klopt. De voorzitter concludeert dat het wordt vervolgd op 3 oktober. Hierbij eindigt ze de beraadslaging over dit punt. Bezoekers op de tribune kunnen van de gelegenheid gebruik maken om weg te gaan. Ze schorst de vergadering voor een paar minuten.

Schorsing

Na de schorsing heropent de voorzitter de vergadering. De tribune is bijna leeg en er is nog een agendapunt te behandelen, namelijk agendapunt 5a.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

Er zijn geen stukken ter advisering aan de raad.

7a. Actualiteiten uit het college

Geen opmerkingen.

7b. Actualiteiten uit de commissie

Geen opmerkingen.

7c. Verbonden partijen

Geen opmerkingen.

8. Rondvraag en sluiting

Mevrouw Van Olst heeft uit de wandelgangen vernomen, dat er een DJ-feest wordt georganiseerd tijdens Koningsdag in het Annie M.G. Schmidtpark voor wel 2.000 bezoekers. Ja, het is best wel een betrouwbare bron. Ze wil graag weten of dit klopt of niet. Dank u.

Burgemeester Van de Stadt zegt dat het altijd een keuze is. Eerst het betoog en dan de conclusie. Of eerst de conclusie. In dit geval zal hij bij de conclusie beginnen. Nee, daar klopt geen biet van. Punt. Hij wil met name zeggen, dat het enige gerucht wat hij erover vernomen heeft een week of drie geleden vanuit het Oranjecomité Berkel en Rodenrijs is: er zou een leverancier gezegd hebben dat iemand een reservering heeft gemaakt voor een podium op Koningsdag. Als hij op basis van dat soort geruchten hier vragen krijgt over iets wat gewoon afgesproken is, namelijk van een sterke coördinatie, dan mag hij van mevrouw Van Olst verwachten, dat ze als een gerucht haar bereikt zegt: kennelijk heeft de burgemeester geconcludeerd dat op basis van afspraken die wij gemaakt hebben, dat dit een vergunbaar evenement is en niet concurreert met. Misschien was het voor jongeren geweest en die wil men op Koningsdag liever niet aan het bier. Hij vraagt aan mevrouw Van Olst wel enig vertrouwen in de afspraken die gemaakt zijn. Ook omdat dit verzoek en de opmerking vanuit het Oranjecomité Berkel en Rodenrijs gepaard ging met het verzoek het te verbieden. Klip en klaar is afgesproken: dat kan niet, dat doen we niet. Sterke coördinatie heeft de burgemeester toegezegd en daar staat hij voor. Het was absoluut niet de bedoeling van mevrouw Van Olst om de burgemeester in diskrediet te brengen. Of te bedenken dat de burgemeester daar toestemming voor zou geven of zoiets. Gezien de commotie bij het voorgaande onderwerp wilde WIJ het gewoon even checken bij de burgemeester. Bij deze is het duidelijk. Ze is er ook wel blij mee. Dank voor het antwoord. Burgemeester Van de Stadt denkt dat zo snel commotie gecreëerd wordt als ieder gerucht een lading krijgt. Er zijn afspraken gemaakt. Vertrouw de burgemeester dan in die afspraken. Dat is wel belangrijk. Het kan dat op Koningsdag andere evenementen worden aangevraagd. Geconcludeerd wordt: alleen een schaarse vergunning, voorkom dat, want als dat ingevoerd wordt, zijn de Oranjecomités straks degenen die achter het net vissen. En dat is wel het laatste wat men wil. Hij staat voor de wens: koester lokale evenementen. Hij heeft aangetoond rond Samenloop voor Hoop en het verplaatsen van Toost, dat er keurig en praktisch zaken gedaan kunnen worden. Mevrouw Van Olst en hij waren er beiden en er is geconstateerd, dat er geen conflict is geweest, althans bij Samenloop voor Hoop, met het feit dat Toost ook plaats vond. Er was een fantastisch evenement. Dank voor alle inzet en bijdragen.

De voorzitter dankt aanwezigen voor alle beraadslagingen. Zij sluit de vergadering om 22.40 uur, vroeger dan gisterenavond. Iedereen kan op tijd naar bed. Wel thuis.

Verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, met behulp van geluidsopname.